Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1860 | 6 PAGINI — 20 BANI | Vineri 22 aprilie 1955

„A fi membru al Uniunii Tineretului înseamnă a face în așa fel încît să închini munca ta, forțele tale cauzei comune."

V. I. LENIN

Cauza lui Lenin trăiește, triumfă!

PE INTREGUL GLOB pămîntesc se sărbătoresc astăzi 85 de ani de la nașterea marelui geniu al omenirii, Vladimir Ilici Lenin marele întemeietor și conducător înțelept al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, organizatorul statului sovietic socialist, învățătorul și prietenul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Vladimir Ilici Lenin a întruchipat tot ceea ce are mai de preț, mai minunat proletariatul: voință dîrză și perseverență neclintită, puternică sete de cultură, ură neîmpăcată împotriva exploatatorilor și lacheilor lor, credință nestrămutată în puterea de creație a maselor — făuritoarele istoriei — pasiune avîntată pentru atingerea țelului, minte clară și o gîndire genială.

Vladimir Ilici Lenin și-a început activitatea revoluționară în epoca în care capitalismul intra în stadiul putrefacției și agoniei sale — stadiul imperialist, în epoca în care revoluția proletară a devenit o chestiune a practicii imediate.

Intruchipînd în sine o uriașă putere teoretică de savant cu o vastă activitate practică de revoluționar proletar, Vladimir Ilici Lenin și-a însușit întregul tezaur al marxismului, l-a dezvoltat mai departe, a curățat învățătura marxistă de zgura oportunismului cu care îl acoperiseră liderii trădători ai Internaționalei a II-a și a pus în lumină sîmburele revoluționar al învățăturii marxiste.

Continuator credincios al învățăturii lui Marx și Engels, Vladimir Ilici Lenin a dezvoltat în mod creator marxismul în noile condiții istorice făurind leninismul, cea mai puternică armă a clasei muncitoare în lupta pentru eliberarea ei de sub jugul capitalist și făurirea orînduirii socialiste.

Numele lui Lenin este indisolubil legat de întreaga istorie a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de crearea și călirea partidului, de făurirea bazelor sale teoretice, ideologice, organizatorice și tactice ale partidului de tip nou, de marile lupte și victorii purtate sub steagul lui de neînvins.

V. I. Lenin a descoperit și formulat legea dezvoltării economice și politice inegale și în salturi a statelor capitaliste în epoca imperialismului.

Pe această bază, Lenin a formulat și a fundamentat teza posibilității victoriei socialismului la început în cîteva țări sau chiar într-o singură țară capitalistă desăvîrșind prin aceasta teoria leninistă a revoluției proletare.

V. I. Lenin a dezvoltat și a îmbogățit învățătura marxistă cu privire la lupta de clasă și la dictatura proletariatului, subliniind că dictatura proletariatului — care reprezintă o formă deosebită a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în care clasa muncitoare are rolul conducător — întruchipează cea mai înaltă formă a democrației, democrația uriașei majorități a poporului muncitor.

Sub conducerea lui Lenin, gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice a condus popoarele Rusiei spre victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care a însemnat un triumf al teoriei leniniste a revoluției proletare, deschizînd o eră nouă în istoria omenirii.

In anii ce au urmat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, V. I. Lenin a înarmat partidul comunist și poporul sovietic cu programul științific al construirii socialismului și comunismului.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului său Central în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, a condus cu fermitate popoarele Uniunii Sovietice pe drumul înfăptuirii programului leninist de construcție socialistă. Mărețul program de construire a socialismului care prevede industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea prin toate mijloacele și cu precădere a industriei grele, electrificarea economiei naționale, transformarea pe baze socialiste a agriculturii, înfăptuirea revoluției culturale, a prins viață pe meleagurile Uniunii Sovietice.

Sub încercata conducere a P.C.U.S., pășind pe calea leninistă, popoarele sovietice înaintează azi cu fermitate spre comunism. In Uniunea Sovietică se dezvoltă necontenit industria grea — temelia dezvoltării întregii economii naționale și chezășia inviolabilității patriei sovietice, se înfăptuiesc cu perseverență măsurile pentru organizarea unui nou și puternic avînt al agriculturii, pentru creșterea rapidă a producției bunurilor de consum popular în vederea ridicării continue a bunăstării poporului.

Insușite de masele de milioane de oameni, ideile leninismului au devenit o forță înnoitoare care transformă lumea. Intreaga istorie a ultimei jumătăți de veac se desfășoară sub hotărîtoarea influență a ideilor leninismului.

Formarea lagărului socialist, măreața cucerire a oamenilor muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism este o strălucită confirmare a viabilității și invincibilității leninismului. In zilele noastre pe a patra parte a globului, 900 de milioane de oameni pășesc înainte, construind sub steagul ideilor leninismului o viață fericită.

Ideile leninismului călăuzesc masele de milioane de oameni ai muncii care trăiesc în țările robite capitalului sub cnutul unui odios pumn de capitaliști, în lupta lor pentru libertate, democrație și progres.

Istoria contemporană ne confirmă întru totul genialele previziuni leniniste cu privire la decăderea capitalismului intrat în stadiul său muribund — imperialismul.

Cercurile imperialiste din occident caută să prindă în mreaja minciunii popoarele, iar apoi să le atragă într-un război împotriva Uniunii Sovietice, Chinei Populare, și a celorlalte țări ale lagărului socialist. Cercurile imperialiste agresive zăngănesc armele, pregătesc un război atomic.

Popoarele lagărului păcii și democrației care au pornit cu avînt pe drumul construcției vieții lor noi, nu pot fi intimidate. Astăzi raportul de forțe s-a schimbat hotărît în favoarea lagărului socialist. Alături de puternica Uniune Sovietică se găsește marea Republică Populară Chineză și țările de democrație populară din Europa și Asia a căror forță este în necontenită creștere. Nu popoarele au motive să se sperie, ci imperialiștii. Cei care acum cheamă la război trebuie să se cutremure de spaimă, deoarece dacă vor cuteza să se aventureze într-o agresiune atunci va pieri nu „civilizația mondială", ci putredul sistem capitalist care și-a trăit traiul.

Datorită eliberării patriei noastre de către glorioasa armată a Statului Sovietic întemeiat de Lenin, soarta poporului nostru s-a schimbat din temelii.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, poporul romîn s-a dezrobit de sub jugul moșierilor și capitaliștilor, a făurit regimul de democrație populară, pornind pe drumul socialismului, drumul fericirii popoarelor.

In condițiile actuale, partidul duce o permanentă politică de întărire a statului nostru democrat-popular care reprezintă puterea oamenilor muncii, slujește interesele lor, este strîns legat de masele largi ale poporului. Ca urmare a politicii leniniste în problema națională dusă de partidul și statul nostru democrat-popular, între oamenii muncii romîni și cei aparținînd minorităților naționale s-au statornicit relații noi, relații de prietenie și de colaborare frățească în lupta pentru înflorirea și întărirea patriei comune — Republica Populară Romînă.

Călăuzindu-se după învățătura lui Lenin în opera de făurire a noii orînduiri sociale, partidul nostru a condus și conduce neabătut poporul muncitor pe drumul industrializării socialiste a țării, dezvoltării continue a tuturor ramurilor industriei și agriculturii, ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Credincios învățăturii leniniste, partidul nostru a arătat mereu că temelia progresului întregii economii naționale, temelia dezvoltării agriculturii și industriei ușoare, izvorul bunei stări a poporului muncitor a fost și rămîne industria grea cu pivotul ei, industria constructoare de mașini. In anii puterii populare au căpătat o mare dezvoltare toate ramurile industriei, au fost create noi ramuri ale industriei și în primul rînd industria constructoare de mașini care constituie o mare victorie și mîndrie a poporului nostru.

Ideile leniniste călăuzesc astăzi partidul în opera de mobilizare a oamenilor muncii la lupta pentru îndeplinirea planului nostru cincinal, pentru aplicarea în viață a tuturor hotărîrilor partidului și guvernului nostru. De o mare actualitate în lupta noastră pentru construirea socialismului sînt învățăturile lui Lenin cu privire la creșterea productivității muncii pe care o considera drept factorul cel mai important în victoria noii orînduiri sociale, drept cea mai de seamă condiție pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și pentru satisfacerea tot mai largă cu bunuri de consum a nevoilor crescînde ale populației. Potrivit învățăturilor leniniste, partidul nostru mobilizează oamenii muncii la lupta pentru mărirea neîncetată a productivității muncii pentru reducerea prețului de cost, dezvoltarea atitudinii socialiste față de muncă, a inițiativei creatoare a maselor în cadrul întrecerii socialiste. Partidul acordă o mare însemnătate extinderii experienței înaintate a fruntașilor producției industriale și agricole în care sînt întruchipate acele „mlădițe ale noului" pe care Lenin ne îndrumă să le ajutăm să prindă rădăcini, să crească, să se dezvolte, să biruie vechiul.

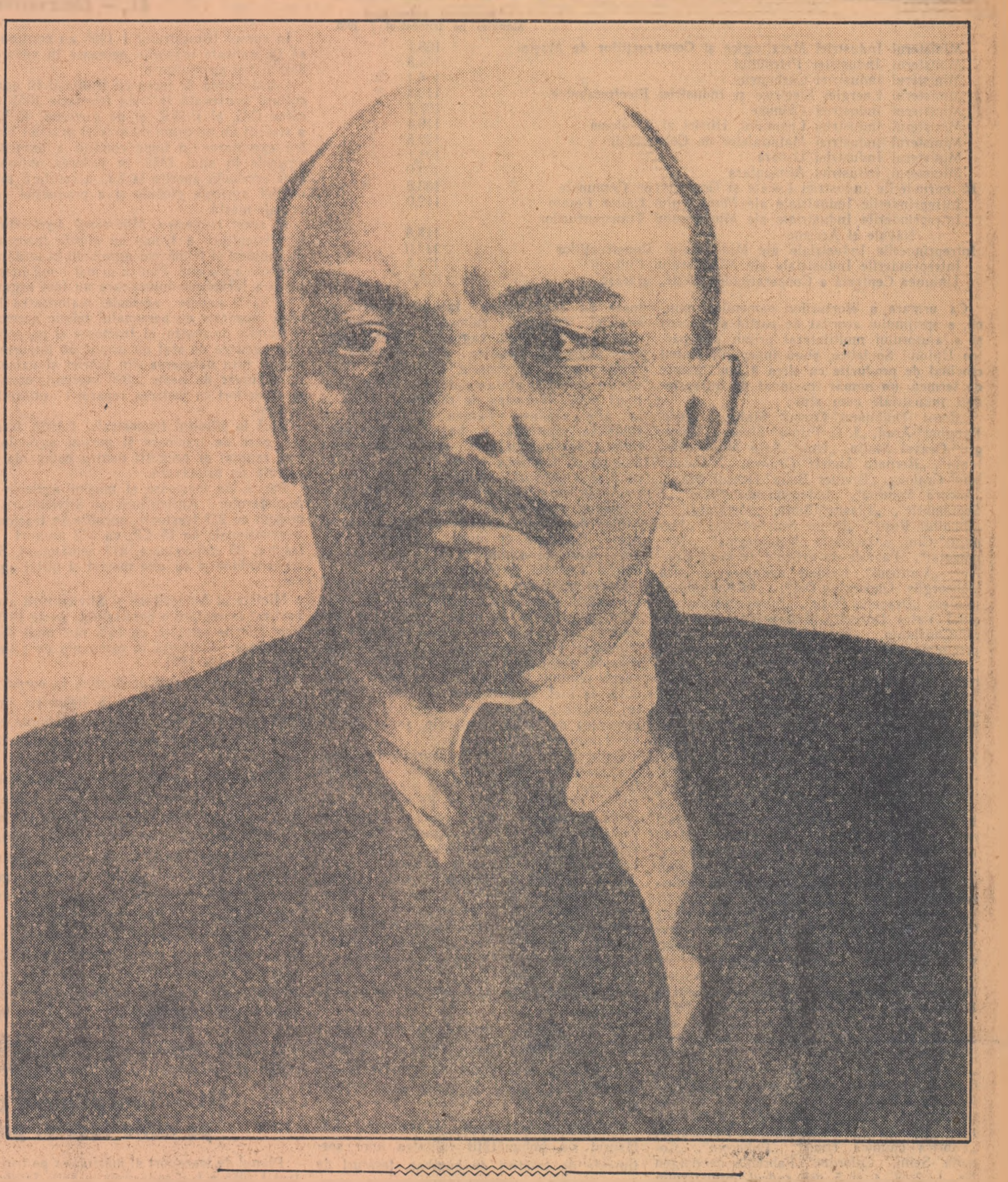
Genialul plan cooperatist conceput de Lenin este aplicat astăzi la condițiile istorice concrete ale țării noastre. Intărind necontenit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, partidul nostru merge cu hotărîre pe calea transformării socialiste a agriculturii. Ca rezultat al muncii politice de lămurire și convingere a țăranilor muncitori asupra superiorității agriculturii socialiste, au fost create pînă acum peste 5000 de gospodării colective și întovărășiri agricole, precum și un mare număr de asociații pentru cultivarea plantelor tehnice. Statul nostru democrat-popular ajută totodată prin diferite mijloace țărănimea muncitoare cu gospodărie individuală pentru a spori producția agricolă la hectar și a-și ridica astfel nivelul de trai.

In același timp, partidul ne învață să nu uităm nici un moment că opera de construire a socialismului se duce într-o ascuțită și îndîrjită luptă de clasă împotriva exploatatorilor care au pierdut „raiul" lumii capitaliste și ne cere să întărim vigilența împotriva dușmanului de clasă, a spionilor și agenților imperialiști.

In întreaga sa activitate, Vladimir Ilici a acordat o deosebită importanță tineretului în care a văzut o importantă rezervă de luptă a partidului clasei muncitoare. Călăuzindu-se după învățătura leninistă, partidul nostru conduce cu grijă organizația revoluționară a tineretului din țara noastră.

Uniunea Tineretului Muncitor duce sub conducerea partidului o activitate neobosită de antrenare a maselor largi de tineri la opera de construcție socialistă. Călăuziți de cuvintele lui Lenin care cheamă Comsomolul să devină un detașament de frunte al tineretului în construirea comunismului, un detașament care se călește în procesul îmbinării activității de însușire a cunoștințelor științifice cu munca practică revoluționară, Uniunea Tineretului Muncitor desfășoară sub conducerea partidului o largă activitate pentru educarea comunistă a tinerei generații, pentru formarea unui tineret cult, cu înalte calități morale, demn de marea epocă socialistă.

Viața lui Vladimir Ilici Lenin, dăruită în întregime cauzei comunismului, constituie pentru tineretul patriei noastre un exemplu luminos pe care se străduiește să-l urmeze. A munci, a învăța, a lupta fără preget pentru fericirea poporului, așa cum ne-a învățat Lenin, iată dorința fierbinte a tineretului nostru participant activ la construcția unei vieți fericite.

Adunări festive în Capitală și în țară

Scriitorii și artiștii plastici din Capitală s-au adunat joi după amiază la Casa Scriitorilor pentru a sărbători cea de a 85-a aniversare a nașterii lui Lenin. Despre „Lenin și problemele literaturii" a vorbit poetul Mihai Beniuc, laureat al Premiului de Stat, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Apoi au citit poezii originale și traduceri din poeziile sovietice închinate lui Lenin, poeții Radu Boureanu, Ștefan Iureș, Erich Majtenyi, Veronica Porumbacu, A. Margul Sperber, Nicolae Tăutu, Cicerone Theodorescu, V. Teodorescu, Victor Tulbure și Tiberiu Utan.

Joi după amiază, la Casa oamenilor de știință din Capitală, cercetătorii și colaboratorii Institutelor Academiei R.P.R. au participat la o adunare festivă consacrată celei de a 85-a aniversări a nașterii marelui strateg proletar — Vladimir Ilici Lenin. Conferința intitulată „Despre planul cooperatist al lui V. I. Lenin" a fost ținută de tov. Constantin Grigorescu, colaborator al Institutului de cercetări economice al Academiei R.P.R.

Un mare număr de magistrați, avocați și funcționari ai Tribunalului Capitalei R.P.R. au luat parte la adunarea închinată aniversării a 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin.

Cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Barbu Solomon președinte adjunct al Tribunalului Capitalei R.P.R., care a ținut conferința intitulată: „V. I. Lenin, marele geniu al omenirii progresiste".

Numeroși oameni de știință, profesori universitari și activiști culturali din orașul Cluj au luat parte la ședința festivă convocată de Filiala Academiei R.P.R. cu prilejul celei de a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

Ședința a fost prezidată de acad. Emil Petrovici, președintele Filialei Cluj a Academiei R.P.R.

Tot în cursul zilei de joi, profesorii și studenții Universității „Victor Babeș" din Cluj au sărbătorit cea de a 85-a aniversare de la nașterea lui Lenin. Despre „Lenin, marele geniu al omenirii progresiste" a vorbit prof. univ. Armand Negrea, șeful catedrei de economie politică.

La adunarea festivă care a avut loc la Alexandria, regiunea București, tov. Vasile Cristache, din partea Comitetului regional București al P.M.R. a vorbit despre viața și opera lui V. I. Lenin.

Asemenea adunări au avut loc la toate căminele Culturale și colțurile roșii ale gospodăriilor agricole colective din regiunea București.

Adunări festive consacrate aniversării nașterii lui V. I. Lenin au mai avut loc la uzinele „30 Decembrie", „Teba" și „Gh. Dimitrov" din Arad, la căminele culturale din raioanele Botoșani, Cîmpulung, Gura Humorului și Rădăuți din regiunea Suceava, în comunele Cueșd, Tileagd, Groși, din raionul Aleșd, regiunea Oradea, la întreprinderile „Partizanul", „Steaua Roșie", „Proletarul" și „Muncitorul liber" din Bacău și în alte întreprinderi, instituții și comune din țară.

(Agerpres)

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

In fruntea întrecerii

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai cuprinde tot mai mulți mecanizatori din stațiunea de mașini agricole și tractoare Episcopia Bihorului, regiunea Oradea. Sub semnul întrecerilor socialiste, tractoriștii obțin rezultate importante în campania de primăvară. Pînă la data de 18 aprilie ei au realizat 42 la sută din planul ce revenea pe întreaga campanie de primăvară. Cu aceste rezultate stațiunea se situează printre cele fruntașe pe regiune. Succesul dobîndit se datorește în primul rînd brigăzilor de tractoriști care lucrează după metoda graficului orar. În întrecerea socialistă dintre brigăzile de tractoriști, fruntașă este brigada condusă de utemistul Ardeleanu Aurel care și-a îndeplinit pînă la data de 18 aprilie planul campaniei de primăvară în proporție de 102 la sută. Această brigadă a lucrat bine tarlalele gospodăriei agricole colective Palota și gospodăriei anexe a fabricii de cînepă Palota.

Tractoriștii utemiști Bungău Dumitru, Kiss Iosif și Cosma Ion din această brigadă au arat și însămînțat fiecare cîte 6 hectare zilnic, în loc de 3,19 hectare cît era planificat. Locul al II-lea în întrecerea dintre brigăzi îl ocupă brigada nr. 7, condusă de utemistul Bagó Mihai, care și-a realizat sarcinile de plan în proporție de 100 la sută. Nici brigada a IV-a condusă de tînărul Körvéiesi Ștefan nu se lasă mai prejos. În zilele acestea de primăvară lupta pentru a cuceri primul loc în întrecerea socialistă se intensifică din zi în zi.

Și-au îndeplinit planul cincinal

Tot mai multe întreprinderi industriale raportează îndeplinirea la toți indicii a sarcinilor ce le-au revenit în cadrul cincinalului.

Pînă acum, 62 de întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini au îndeplinit prevederile primului cincinal. Printre ele se găsesc 10 întreprinderi producătoare de utilaj agricol, 8 în care se fabrică mașini, motoare și piese de schimb, 7 de utilaj industrial și construcții navale, 15 producătoare de bunuri metalice de larg consum, precum și din alte direcții generale ale ministerului.

Apropierea zilei de 1 Mai stimulează și mai mult activitatea muncitorilor metalurgiști din aceste întreprinderi precum și din cele în care se continuă lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor primului nostru plan cincinal.

Rulmenți în contul lunii mai

(De la corespondentul nostru) — O telegramă obișnuită, cu puține cuvinte, a plecat din Moldova spre București. Era telegrama colectivului de muncitori, tehnicieni și funcționari de la fabrica de rulmenți din Moldova, adresată Comitetului Central al Partidului: *„Angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai, au devenit fapte. De la 14 aprilie 1955, producem rulmenți în contul lunii mai!".*

Către partid s-au îndreptat primele gînduri ale muncitorilor acestei tinere dar puternice întreprinderi din țara noastră. Tineri și vîrstnici, muncitori și ucenici, cu toții au luptat zi de zi, pentru ca angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai să fie îndeplinite și depășite. La secția strungărie, deținătoarea steagului roșu de secție fruntașă pe fabrică, s-a lucrat intens producîndu-se peste normă inele de rulmenți de cea mai bună calitate. Comunistul Ionescu Iancu, șeful secției, este mîndru de strungarii săi. Utemiștii Bejenaru Dumitru, Anton Maria, Stoica Pavel, au obținut în aceste zile depășiri de plan de 75—78 la sută.

Tînărul maistru Anghelina Ioniță și tov. Dumitriu Andrei, de la baza de întreținere a secției, prin înlăturarea din vreme a defecțiunilor ce se iveau în timpul lucrului au susținut din plin eforturile muncitorilor. Și celelalte secții au contribuit la îndeplinirea planului pe aprilie cu 16 zile înainte de termen. La secția de rectificare, de pildă, utemiștii Ghiur Nae, Tănase Silvia, Silav Maria, Burlacu Pachița și Botezatu Vasile, ajutați de inginerul utemist Constantin Gheorghe, și-au îndeplinit zilnic sarcinile de plan în proporție de 168—303 la sută.

Colectivul de muncitori, tehnicieni și funcționari de la fabrica de rulmenți din Moldova, se străduiește acum, în preajma zilei de 1 Mai să realizeze succese tot mai mari pentru a da patriei tot mai mulți rulmenți și de calitate superioară.

Succese la însămînțări

ARAD (de la corespondentul nostru). — În cinstea zilei de 1 Mai, membrii gospodăriei agricole colective „Tractorul" din comuna Felnac, s-au angajat să obțină succese tot mai însemnate pe frontul însămînțărilor. Folosind din plin fiecare zi de lucru, ei au terminat însămînțările planificate pentru epoca I și dau acum bătălia pentru a însămînța în timpul prielnic culturile din epoca a II-a. Din cele 250 ha. culturi planificate pentru a fi însămînțate în cuiburi așezate în pătrat, au fost însămînțate pînă în prezent 50 ha. De asemenea, colectiviștii au grăpat în acest timp peste 400 hectare culturi de toamnă.

O comună fruntașă

Pe ogoarele comunei Buchin, raionul Caransebeș, numeroase pluguri brăzdează adînc pămîntul reavăn.

Antrenați în întrecerea patriotică în cinstea zilei de 1 Mai, cu țăranii muncitori din comuna Poiana, cei din Buchin dau zor muncilor agricole de primăvară. Pînă la data de 10 aprilie ei au făcut arături de primăvară pe o suprafață de 98 hectare. Spre a împiedica pierderea apei din pămînt, au făcut odată cu aratul și grapatul. Pentru a veni în ajutorul celor lipsiți de atelaje, prin grija sfatului popular comunal, au fost create grupe de într-ajutorare. Primii care au terminat însămînțatul la toate culturile, sînt țăranii muncitori din comuna Buchin: Ivanovici Mihai, Bontica Florea, Ursulescu Alexandru, Olariu Santiu și alții. Ei au avut experiența anului trecut. Însămînțînd în mustul zăpezii, culturile au răsărit viguroase, s-au dezvoltat repede și au dat rod bogat. Țăranul muncitor Boșteoaca Alexa a obținut anul trecut o recoltă de 1800 kg. grîu la hectar, față de 1000 și 1200 kg., cît au obținut ceilalți țărani muncitori.

Odată cu însămînțările, țăranii muncitori fac și îngrijirea culturilor de toamnă, acordînd o deosebită grijă îngrășămintelor. Astfel, în întreaga comună au fost cărate pe ogoare o cantitate de 140.000 kg. gunoi de grajd. Nici îngrijirea livezilor de pomi nu este neglijată în această perioadă. Datorită muncii de lămurire dusă de deputații Boșteoaca Vasile, Liuba Zaharia, Dobre David, pînă în prezent un număr de 2100 pomi au fost curățați, 1900 pomi au fost săpați, iar la un număr de 1939 pomi s-a aplicat îngrășăminte.

Datorită succeselor obținute, comuna Buchin a primit zilele acestea, drapelul de comună fruntașă în campania agricolă de primăvară.

Corespondent
HAMAT VICHENTE

COMUNICATUL

Direcţiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne cu privire la îndeplinirea planului de stat pe trimestrul I al anului 1955

In trimestrul I al anului 1955, rezultatele obţinute în dezvoltarea industriei, agriculturii, transporturilor, circulaţiei mărfurilor, sînt caracterizate prin următoarele date:

I. — Indeplinirea planului şi creşterea producţiei industriale

Planul producţiei globale pe primul trimestru al anului 1955 a fost îndeplinit pe întreaga industrie socialistă în proporţie de 106,2%.

Pe ministere şi organizaţii economice centrale, planul producţiei globale, pe trimestrul I a fost îndeplinit după cum urmează:

	Procentul îndeplinirii planului pe trimestrul I 1955
Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini	108,1
Ministerul Industriei Petrolului	104,8
Ministerul Industriei Cărbunelui	108,4
Ministerul Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice	119,4
Ministerul Industriei Chimice	107,1
Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei şi Celulozei	110,4
Ministerul Industriei Materialelor de Construcţii	102,5
Ministerul Industriei Uşoare	101,1
Ministerul Industriei Alimentare	104,0
Intreprinderile Industriei Locale şi Gospodăriei Comunale	103,8
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Căilor Ferate	112,0
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Transporturilor Navale şi Aeriene	118,8
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Construcţiilor	117,0
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Culturii	107,3
Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti	105,0

Ca urmare a eforturilor oamenilor muncii, a sprijinului acordat de partid şi guvern şi a ajutorului multilateral primit din partea Uniunii Sovietice, şi-au îndeplinit planul cincinal de producţie cu circa 9 luni înainte de termen, un număr însemnat de întreprinderi industriale sînt:

„Ernst Thälmann"-Oraşul Stalin, „Iosif Ranghet"-Arad, „1 C. Frimu"-Sinaia, „Strungul"-Oraşul Stalin, „Unio"-Satu Mare, „Balanţa", „Bernath Andrei"-Oradea, „7 Noiembrie"-Craiova, „Breiner Bella"-Oraşul Stalin, „Ancora Romînă", „Independenţa"-Sibiu, „1 Septembrie", „Elastic"-Sibiu, „Metalurgica", „Emailul Roşu", „Drum Nou"-Mediaş, „Menajul"-Cluj, „Macazu", „Metalurgica", „Tehnometal", „Fabrica de articole de tablă Codlea", „Vulcan", Uzinele metalurgo-chimice „Gheorghe Gheorghiu-Dej", „Intreprinderea minieră „Drapelul Roşu", „Intreprinderea minieră Vatra Dornei", „Intreprinderea minieră"-Constanţa, „Refractara"-Aleşd, „Intreprinderea ceramică"-Baru Mare, „I.C.A.R.", „Magheru", „Armătura", „Neptun", „Ceahlăul", „Prototip", „Steagul Roşu"-Oraşul Stalin, „Matyas Rakosi"-Bucureşti, „Fabrica de scule „Rîşnov", „Triumf", „Metalica"-Bucureşti, „Flacăra"-Ploeşti, „Ion Fonaghi", „Metalurgica"-Buzău, „Partizanul", „Metaloductil", „Intreprinderea minieră Aghireş", „Intreprinderea minieră Cluj", „Durabil", „Muncitorul"-Cristian, „Teliuc", „Vlahiţa", „Uzinele metalurgice Griviţa"-Bucureşti, „Intreprinderea metalurgică Aiud", I. M. „Barza", „Gheorghe Doja", „Ruşchiţa", „Rodna Veche", „Bălan", „Progresul"-Brăila, „I. M. B."-Timişoara, „Virola", „Mecanotehnica"-Bucureşti din cadrul **Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini;**

Atelierele C.F.R. „Gheorghe Apostol"-Galaţi, „Atelierele C.F.R.-Ploeşti" din cadrul **Ministerului Căilor Ferate;** „Clement Gottwald"-Bucureşti, „Electromagnetica"-Bucureşti, „Energocombinatul Nr. 1" din cadrul **Ministerului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice;** „Gheorghe Gheorghiu-Dej"-Tîrgovişte, „Partizanul Păcii"-Mediaş din cadrul **Ministerului Industriei Petrolului;**

„Combinatul chimic Nr. 2", „Petre Poni", „Victoria", Fabricile de medicamente Nr. 1, 6 şi 7, Intreprinderile chimico-farmaceutice Nr. 2 şi 4 Bucureşti, Nr. 3 Cluj, Nr. 16 Iaşi, „8 Martie", „Metalo-Chimica", „Transilvania", „Sinteza", „Fabrica chimică Timişoara", „Fabrica chimică Timiş", „Policrom", „Cometa"-Seini, „Colorom", Fabricile de oxigen Nr. 1, 2, 3, 4 şi 5 din cadrul **Ministerului Industriei Chimice;**

„Horia, Cloşca şi Crişan"-Bacău, „Fabrica de chibrituri Timişoara", „IPROFIL Măgura Codlei", „IPROFIL Simo Geza", „IPROFIL Placajul", „IPROFIL Gheorghe Doja", „IPROFIL Libertatea", „IFET-Satu Mare", „Fabrica de mucava Prahova"-Scăeni, „Fabrica de hîrtie 1 Mai"-Petreşti din cadrul **Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei şi Celulozei;**

„Proletarul"-Turda, „Rapid", „Gura Văii", „Dej", „Aradul", „Mofleni", „Solidaritatea"-Bucureşti, „Zorile Noi", „Roman", „Ciurea", „Deva", „Articole de ciment Timişoara", „Asbociment", „Sticloval" din cadrul **Ministerului Industriei Materialelor de Construcţie;**

„Bella Breiner"-Cluj, „Intrecerea Socialistă"-Constanţa, „Textila Griviţa"-Bucureşti, „Corona"-Ghimbav, regiunea Stalin, „Dorobanţul"-Ploeşti, „Proletarul"-Bacău, „Fabrica de postav"-Azuga, „Uzinele romîne de pîslă"-Bucureşti, Industria Vatelinei"-Sibiu, „Ţesătoriile Reunite"-Bucureşti, „11 Iunie"-Sighişoara, „Ada Marinescu"-Timişoara, „Mătasea Roşie"-Cisnădie, „9 Mai"-Bucureşti, „Partizana"-Bucureşti, Fabrica de confecţii „Bacăul", „Cauciucul Quadrat"-Bucureşti, „Porţelanul"-Cluj, „Metaloglobus"-Bucureşti, „Ambalajul Metalic"-Timişoara, „Flamura Roşie"-Sibiu, „Fabrica de pensule"-Cluj, „Orlalith"-Orlat, din cadrul **Ministerului Industriei Uşoare;**

„Partizanul"-Craiova, „Gheorghe Doja"-Oraşul Stalin, „Munca"-Constanţa, „13 Decembrie"-Bucureşti, „Argus"-Constanţa, „Olea"-Timişoara, fabricile de bere „Timişoreana" şi „Inainte"-Cluj, fabricile de spirt „Victoria"-Oradea, „Tîrgovişte", „Colentina"-Bucureşti, „Băltanele"-Craiova, fabricile de conserve „Filaret", „Griviţa", „Flora", „Buftea"-Bucureşti, „Mureşeni"-Regiunea Autonomă Maghiară, „Refacerea"-Arad, „Fructus-"Timişoara, „Pîrscov"-Ploeşti, fabricile de conserve de peşte „Constanţa", şi „Tulcea", fabricile de produse zaharoase „Dezrobirea"-Oraşul Stalin şi „Kandia"-Timişoara **din cadrul Ministerului Industriei Alimentare;** „23 August"-Ploeşti, „Tudor Vladimirescu"-Satu Mare, „Octombrie Roşu"-Tîrgovişte din cadrul **întreprinderilor Sfaturilor populare.** Toate întreprinderile de mai sus, precum şi mai mult de 60 alte întreprinderi industriale lucrează în prezent în contul anului 1956. Aceste succese oglindesc realizările obţinute de oamenii muncii din fabrici şi uzine datorită organizării în bune condiţiuni a procesului de producţie, a creşterii productivităţii muncii, a ridicării nivelului tehnic, a unei bune folosiri a rezervelor interne.

In trimestrul I, în industria producătoare de mijloace de producţie s-au depăşit sarcinile de plan la produse importante, ca laminate, cărbune, ţiţei, benzină, gaz metan, energie electrică, minereuri de mangan, minereuri cuprifere, cocs, plumb, cupru, cazane cu aburi industriale, poduri rulante, motoare cu combustiune internă, generatori electrici, strunguri, rulmenţi, vagoane de călători şi de marfă, vagoneţi, remorci auto, vase pescăreşti metalice, sodă calcinată, amoniac, lacuri şi vopsele, cărămizi şi ţigle, carton asfaltat, prefabricate din beton, geamuri trase, cherestea de răşinoase, hîrtie şi la alte produse. Pentru dezvoltarea şi întărirea continuă a bazei tehnico-materiale a agriculturii s-au produs peste plan pluguri cu tracţiune animală, grape cu colţi cu 2 şi 3 cîmpuri, semănători de porumb cu tracţiune animală, semănători de cereale şi secerători-legători cu tracţiune mecanică, batoze de cereale, aparate de stropit via şi pomii, tocătoare de nutreţ acţionate manual, piese de schimb pentru tractoare şi maşini agricole şi altele.

Unele ministere, deşi au depăşit planul producţiei globale, au avut lipsuri în îndeplinirea planului la unele produse şi sortimente: la fontă şi oţel — deşi producţia din trimestrul I 1955 a crescut faţă de cea mai ridicată producţie trimestrială obţinută în cursul anului 1954, cu 6% la fontă şi cu 7,3% la oţel, la minereuri de fier, minereuri complexe, locomotive cu aburi, ciment; cherestea de stejar şi placaje, sodă caustică şi îngrăşăminte fosfatice.

Oamenii muncii din întreprinderile producătoare de bunuri de consum au depăşit în cursul trimestrului I 1955 planul la preparate de carne, conserve de carne şi de peşte, brînzeturi, unt, produse zaharoase, paste făinoase, biscuiţi, marmeladă, bere, ţigări, săpun, fire de bumbac, fire de lînă, ţesături de lînă, tricotaje de bumbac şi de mătase, ciorapi de mătase, ciorapi Kapron, încălţăminte de cauciuc, maşini de gătit emailate, maşini de gătit cu 2, 3 şi 4 ochiuri pentru combustibil gazos, butelii pentru gaze de petrol lichefiate, vase din tablă de aluminiu, aparate de radio-recepţie, maşini şi aparate electrocasnice, becuri, chibrituri, medicamente şi la alte mărfuri cerute de populaţie.

In îndeplinirea planului pe trimestrul I 1955 au existat şi unele rămîneri în urmă la producţia de ţesături de bumbac şi încălţăminte din piele, la carne, peşte şi lapte de consum.

Ca urmare a trecerii la comerţul desfăşurat s-a îmbunătăţit calitatea unor sortimente de ţesături de bumbac, ţesături de lînă, tricotaje, confecţii, încălţăminte, pîine, paste făinoase, preparate de carne, săpun, articole cosmetice; s-a mărit conţinutul de lînă al ţesăturilor, fabricîndu-se totodată sortimente noi pentru costume bărbăteşti, rochii, paltoane, modele noi de încălţăminte. S-au fabricat de asemenea sortimente noi de produse alimentare.

Unele întreprinderi ale Ministerului Industriei Uşoare au livrat uneori produse necorespunzătoare gusturilor şi cerinţelor consumatorilor. Astfel: „23 August"-Sighişoara — ţesături de bumbac; „Industria Lînei"-Timişoara — ţesături de lînă; „Dezrobirea"-Bucureşti — încălţăminte din piele. **De asemenea n-au acordat suficientă atenţie calităţii producţiei fabricile de conserve de fructe „11 Iunie"-Dej şi „Mureşeni"-Regiunea Autonomă Maghiară.**

In cursul trimestrului I 1955, activitatea de aprovizionare tehnico-materială s-a îmbunătăţit considerabil, întreprinderile industriale fiind mai bine aprovizionate cu materii prime, materiale şi combustibil. Datorită însă unor lipsuri organizatorice n-au fost respectate întotdeauna termenele contractuale, creîndu-se greutăţi vremelnice în aprovizionarea unor întreprinderi. Astfel, Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini la unele sortimente de laminate, la ţevi de oţel şi la zinc; Ministerul Industriei Petrolului la motorină; Ministerul Industriei Cărbunelui, la cărbune brun inferioar; Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei şi Celulozei, la lemn de mină de foioase şi cherestea.

La energie electrică, deşi planul de producţie a fost depăşit, au existat totuşi greutăţi în aprovizionarea unor întreprinderi în perioadele de vîrf de consum, deoarece ministerele interesate şi Ministerul Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice n-au luat din timp, în unele cazuri, măsurile necesare pentru asigurarea continuă a procesului de producţie cu energie electrică.

In comparaţie cu anul 1954, s-a îmbunătăţit folosirea capacităţii de producţie a utilajelor şi agregatelor. Astfel, faţă de realizările medii pe anul 1954 în cursul trimestrului I 1955 s-a îmbunătăţit folosirea capacităţii de producţie a furnalelor cu 16,3%, a cuptoarelor de oţel Martin cu 9,9%, a cuptoarelor electrice cu 17,3%, a cuptoarelor de clinker tip „23 August" cu 3,6%.

In acest trimestru s-au fabricat noi tipuri de maşini şi utilaje, cum sînt aparate Roentgen tip mare pentru radiografie şi radioscopie, vagoane de tramvai de viteză şi capacitate mare, cositoare mecanice cu tracţiune animală. De asemenea au fost realizate noi prototipuri, ca semănătoare cu tracţiune mecanică SKG-6, război automat de ţesut de 115 cm. lăţime, noi tipuri de aparate de radio-recepţie.

In cursul trimestrului I 1955 au intrat în funcţiune noi capacităţi de producţie: un cuptor de oţel Martin de mare capacitate, un grup electrogen de 20.000 kw., conducta de gaze lichefiate Ploeşti—Bucureşti şi parţial staţia de îmbuteliere Bucureşti, care asigură aprovizionarea neîntreruptă a Capitalei cu gaze lichefiate.

Datorită creşterii nivelului tehnic al procesului de producţie, ridicării calificării muncitorilor, îmbunătăţirii aprovizionării întreprinderilor şi folosirii mai juste a timpului de muncă, productivitatea muncii pe întreaga industrie în trimestrul I 1955 a crescut simţitor faţă de trimestrul I 1954.

II. — Dezvoltarea agriculturii

In cursul trimestrului I 1955 au continuat să fie aplicate măsurile necesare în vederea dezvoltării agriculturii.

Consfătuirea de lucru cu fruntaşii în agricultură convocată în luna februarie 1955 de către C.C. al P.M.R. şi de guvernul R.P.R. a stabilit un program de măsuri practice pentru executarea în bune condiţii a muncilor agricole în anul 1955, în vederea obţinerii unei producţii sporite la ha., a creşterii producţiei agricole globale şi a producţiei de cereale-marfă.

In acest trimestru, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a trimis un număr însemnat de ingineri şi tehnicieni agronomi la unităţile agricole socialiste. Pentru o mai bună îndrumare a ţărănimii muncitoare au fost organizate 2.000 puncte agricole, majoritatea lor fiind încadrate cu personalul tehnic necesar. Staţiunile de maşini şi tractoare şi gospodăriile agricole de stat au primit un important sprijin prin detaşarea din fabrici şi uzine a unui număr de peste 2.000 ingineri, maiştri şi muncitori în vederea reparării utilajului agricol.

Pînă la sfîrşitul trimestrului I 1955, întregul parc de tractoare şi maşini agricole a fost reparat şi pregătit pentru campania agricolă de primăvară.

Parcul de tractoare şi maşini agricole al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii a crescut cu 227 tractoare, socotite în tractoare convenţionale de 15 CP, cu 322 pluguri de tractor, 95 cultivatoare, 413 semănători, 549 autocombine şi cu alte maşini şi utilaj agricol.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a repartizat la regiuni o cantitate de peste 19.000 tone diferite seminţe, cu 36% mai mult decît cantitatea distribuită în campania de primăvară a anului 1954.

In vederea sporirii producţiei, în cursul acestui trimestru, s-au pus la dispoziţia agriculturii cu 22% mai multe îngrăşăminte chimice decît în aceeaşi perioadă a anului trecut.

Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole sînt în fruntea campaniei de însămînţări. Gospodăriile agricole de stat din comuna Urleasca — regiunea Galaţi, din comuna Dragalina, Chirnogi, Dîlga — regiunea Bucureşti, gospodăriile agricole colective din satul Stupina, comuna Crucea şi din comuna Ceamurlia de Jos — regiunea Constanţa, din comuna Luncaviţa — regiunea Galaţi, întovărăşirea agricolă din comuna Seimeni — regiunea Constanţa şi altele au realizat înainte de termen şi în termen însămînţarea culturilor din epoca I-a.

In cursul acestui trimestru, sectorul socialist al agriculturii a continuat să se întărească atît prin înfiinţarea de noi gospodării agricole colective şi întovărăşiri, cît şi prin aplicarea unor măsuri cum sînt alegerea noilor conduceri dintre fruntaşii în muncă, întărirea brigăzilor permanente, întocmirea planurilor de producţie sub îndrumarea inginerilor sau tehnicienilor, asigurarea seminţelor necesare şi altele, care au dus la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente. Tot în această perioadă, încă 383 de gospodării agricole colective au fost încadrate cu ingineri agronomi.

La sfîrşitul trimestrului I 1955, gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole au ajuns la un număr de 5.145.

Numărul întovărăşirilor pentru creşterea animalelor, care au început să se înfiinţeze din toamna anului trecut, a ajuns la sfîrşitul trimestrului I 1955 la 105.

In vederea cultivării în comun a plantelor tehnice, în trimestrul I 1955 peste 37.000 familii au constituit peste 1.150 noi asociaţii simple. Numărul acestor asociaţii la data de 1 aprilie 1955 a ajuns la 1.757

Prin înfiinţarea Băncii Agricole s-au creat ţărănimii muncitoare condiţii şi mai avantajoase pentru procurarea de credite.

Sistemul de cultivare a plantelor tehnice pe bază de contract s-a extins în acest an. Pînă la 10 aprilie 1955 s-a contractat o suprafaţă de peste 558.000 ha., cu 11,5% mai mult decît în tot anul 1954.

In trimestrul I 1955, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, în acţiunea de colectări, achiziţii şi contractări s-a realizat cu circa 73.000 tone mai mult porumb, cu peste 290.000 hl. mai mult lapte, cu circa 17.500 tone viu mai multe animale, cu peste 33 milioane mai multe ouă. S-au înregistrat creşteri şi la alte produse.

Pentru îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei din oraşe şi centre muncitoreşti s-a continuat în acest an repartizarea de loturi individuale muncitorilor şi funcţionarilor pentru cultivarea de legume şi zarzavaturi.

La începutul anului 1955 au fost acordate unui număr de 65.000 familii de muncitori şi funcţionari terenuri în suprafaţă de 1.950 ha., ceea ce înseamnă o creştere de circa 50% faţă de loturile repartizate în anul 1954.

Efectivul de animale existent la sfîrşitul trimestrului I 1955 în gospodăriile agricole de stat a crescut faţă de aceeaşi dată a anului trecut cu 6,5% la taurine, cu 3,7% la cabaline şi cu 2,2% la ovine.

Numărul animalelor proprietate obştească în gospodăriile agricole colective, în aceeaşi perioadă, a crescut cu 7,2% la taurine, cu 31,6% la ovine şi cu 27,6% la porcine.

III. — Indeplinirea planului în transporturile pe căile ferate, pe apă şi cu autovehicule

Planul de transport al mărfurilor pe trimestrul I 1955 a fost îndeplinit la căile ferate în proporţie de 103,6% la tone expediate şi 108,9% la tone km. de exploatare. Depăşirea mai mare la tone km. decît la tone expediate este urmarea influenţei nefavorabile a creşterii distanţei medii de transport a mărfurilor.

Procentul de marşrutizare al transporturilor a fost realizat în proporţie de 23,3% faţă de 28,9% cît era planificat.

A fost îndeplinit planul privind media zilnică a vagoanelor încărcate şi s-a îmbunătăţit în mod simţitor timpul mediu de rulaj la vagonului de marfă.

Planul de transport al mărfurilor cu mijloacele auto ale Ministerului Transporturilor Navale şi Aeriene a fost îndeplinit în întregime la tone expediate şi în proporţie de 99,5 la sută la tone km.

La transporturile de mărfuri pe căile fluviale planul a fost depăşit cu 36,0% la tone expediate şi cu 17,1% la tone km.

IV. — Dezvoltarea circulaţiei mărfurilor

In cursul trimestrului I 1955, circulaţia mărfurilor a continuat să se dezvolte în noile condiţii ale comerţului desfăşurat.

Desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii şi trecerea la comerţul desfăşurat au stimulat creşterea producţiei industriale şi lărgirea sortimentelor mărfurilor de larg consum, a avut ca urmare desfacerea unor cantităţi mai mari de mărfuri, aprovizionarea populaţiei cu o varietate mai bogată de produse şi intensificarea schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat.

Creşterea volumului desfacerilor mărfurilor alimentare prin comerţul socialist, aducerea spre vînzare de către producătorii agricoli pe piaţa oraşelor şi centrelor industriale de însemnate cantităţi de mărfuri agroalimentare au avut drept urmare scăderi sensibile de preţuri pe piaţa ţărănească.

In oraşe şi centre muncitoreşti, vînzarea diferitelor mărfuri alimentare prin reţeaua comerţului de stat a crescut în trimestrul I 1955 comparativ cu trimestrul I 1954 în preţuri comparabile, după cum urmează: carne cu 14%, preparate din carne cu 18%, peşte proaspăt cu 6%, slănină cu 54%, unt-margarină cu 26%, brînzeturi cu 117%, lapte cu 23%, zahăr cu 24%, produse zaharoase cu 15%, ouă de aproape 5 ori, fasole, linte, mazăre cu 20%, vin cu 35%.

Au crescut de asemenea desfacerile de mărfuri industriale astfel: ţesături de lînă cu 14%, încălţăminte cu 28%, articole metalice de uz casnic cu 31%, articole electrotehnice de peste 2 ori, mobilă cu 54%, articole de galanterie şi pasmanterie cu 18%, articole cosmetice şi parfumerie cu 5%, tutun, ţigări cu 9%, cărămizi cu 32%, ciment cu 5%, articole tehnice sanitare cu 34%, articole de fierărie brută şi lucrată cu 37%, cărţi ideologice, ştiinţifice şi literare cu 15%, articole cultural sportive de peste 2 ori, jucării **cu 34%, medicamente cu 19%.**

La sate, prin unităţile cooperaţiei de consum, s-au desfăcut în aceeaşi perioadă mai multe mărfuri industriale şi s-au contractat şi achiziţionat mai multe produse agroalimentare faţă de trimestrul I al anului 1954.

Desfacerea diferitelor mărfuri industriale la sate a crescut: la covercot cu 40%, sibir de peste 2 ori, loden de peste 2 ori, basmale pluşate cu 35%, broboade pluşate cu 13%, cizme de cauciuc de peste 3 ori, opinci din piele de aproape 3 ori, bumbac fire cu 42%, hamuri piele de aproape 6 ori, tablă galvanizată de 2,5 ori, tablă neagră de aproape 4 ori, laminate feroase de 2,8 ori, sodă caustică cu 28%, mobilă de 3,8 ori, ţigle cu 49%, ciment de 2,5 ori, carton asfaltat de 3,5 ori, cherestea de peste 3 ori.

Ministerul Comerţului Interior şi Centrocoopul au avut unele lipsuri în ceea ce priveşte înfiinţarea şi dezvoltarea magazinelor de stat şi cooperatiste în jurul pieţelor ţărăneşti şi deservirea cumpărătorilor în cele mai bune condiţii.

Creşterea producţiei industriale, punerea în fabricaţie de noi sortimente de mărfuri, deschiderea de noi unităţi de desfacere, intensificarea schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat, lărgirea schimbului de mărfuri cu alte ţări au dus la creşterea puterii de cumpărare a leului şi la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

★

Rezultatele obţinute în primul trimestru al anului 1955 exprimă efortul şi posibilităţile oamenilor muncii din ţara noastră, care, sub conducerea partidului şi guvernului, luptă cu elan pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor din ultimul an al planului cincinal, pentru dezvoltarea necontenită a economiei naţionale pe drumul socialismului, pentru creşterea nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

Direcţiunea Centrală de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri

Cultura fizică şi sport

Succes deplin în întrecerea ciclistă

Ultimul examen înaintea marei curse cicliste amatoare Praga-Berlin-Varşovia se dă astăzi la ora 12,00 cînd, din Piaţa Scînteii, starterul va da plecarea în cea de a 8-a ediţie a „Cursei Scînteii", competiţie care din anul 1948 şi pînă astăzi a atras de fiecare dată la start numeroşi tineri ciclişti şi care a contribuit din plin la afirmarea de noi talente

Anul acesta „Cursa Scînteii" ia un caracter de competiţie internaţională dat fiind faptul că la start vor fi prezenţi cei mai buni ciclişti din R. D. Germană, care timp de o lună s-au antrenat împreună cu cicliştii noştri.

Desigur că cea de a 8-a ediţie a „Cursei Scînteii" la care alături de cei mai buni alergători romîni şi germani vor participa şi o serie de tineri ciclişti necunoscuţi încă, va prilejui o luptă sportivă deosebit de pasionantă.

Atît cicliştii fruntaşi — maeştri ai sportului, cît şi tinerii ciclişti debutanţi în această tradiţională întrecere, trebuie să fie animaţi de dorinţa de a contribui din plin la succesul frumoasei competiţii, realizînd medii orare ridicate, luptîndu-se cu dîrzenie pentru un loc cît mai bun în clasament.

Tinerii patriei noastre urează cicliştilor participanţi la cea de a 8-a ediţie a „Cursei Scînteii" succes deplin în minunata întrecere.

Primul joc al fotbaliştilor chinezi în R. P. R.

Intîlnirea internaţională de fotbal din Capitală între Selecţionata Tineretului din R. P. Chineză şi Locomotiva Bucureşti a atras în tribunele Stadionului Republicii numeroşi spectatori, dornici să cunoască jocul tinerilor fotbalişti chinezi. Şi, pe bună dreptate — după ce arbitrul D Schulder a fluierat sfîrşitul jocului — mulţi dintre spectatori au rămas plăcut surprinşi de fotbalul rapid, în continuă mişcare, adesea foarte clar, practicat de oaspeţi.

Intr-adevăr, partida dintre Selecţionata Tineretului din R. P. Chineză şi Locomotiva Bucureşti s-a ridicat la un nivel tehnic mulţumitor, la aceasta contribuind atît oaspeţii chinezi cît, mai ales jucătorii noştri.

Vorbind despre comportarea tinerilor fotbalişti din echipa oaspe, trebuiesc remarcate mai multe aspecte pozitive. In primul rînd, ei au dovedit foarte multă mobilitate, un bun control al balonului. Ceea ce a plăcut foarte mult spectatorilor a fost viteza execuţiilor tehnice, pasele, de cele mai multe ori precise, la om, executate din mişcare.

Tinerii fotbalişti chinezi au dovedit că au căpătat multe cunoştinţe temeinice din tehnica jocului de fotbal modern.

Apărarea oaspeţilor, cu excepţia portarului Tan Suisiu, s-a dovedit însă foarte penetrabilă, nesigură în intervenţii, deseori lăsîndu-se descoperită. De altfel, aceasta socotim că a fost compartimentul cel mai slab al fotbaliştilor chinezi. Linia de atac a constituit dese acţiuni spre poarta lui Dungu însă — şi aci socotim că antrenorul Ember Iozsef trebuie să insiste în deosebi la antrenamente — a păcătuit pentru că a tras foarte puţin şi imprecis la poartă. Atacanţii chinezi au condus foarte frumos balonul pînă-n careu. Aci fie că pasau inutil, fie că trăgeau foarte slab şi imprecis.

Locomotiva Bucureşti a cîştigat pe merit cu 4-1 (2-0). Jucătorii bucureşteni au insistat mai mult în faţa porţii, concretizînd superioritatea prin patru puncte. Acţiunile ofensive ale jucătorilor noştri au fost mai clare, mai bine inspirate. Foarte bine s-a comportat Avasilichioaie care, împreună cu Olaru au fost cei mai buni din atac.

Tinerii fotbalişti chinezi vor continua turneul în R.P.R. Ei vor susţine încă două partide: la Constanţa cu formaţia locală Locomotiva (24 aprilie) iar la 28 aprilie la Arad, cu Flamura Roşie.

Intîlnirile voleibaliştilor romîni şi polonezi

Sala sporturilor Floreasca a găzduit joi după amiază cea de a doua întîlnire prietenească de volei dintre echipele de băieţi şi fete ale R.P.R şi R. P. Polone.

In meciul dintre echipele feminine voleibalistele poloneze şi-au luat revanşa, obţinînd victoria cu scorul de 3-0 (15-12, 15-5, 15-10). O frumoasă comportare a avut reprezentativa de băieţi a ţării noastre care a cîştigat cu scorul de 3-1 (15-8, 15-11, 12-15, 16-14).

Cele două întîlniri au fost conduse de arbitrul sovietic B. Anisenko.

Campionatele mondiale de tenis de masă

Joi seara au început primele jocuri din cadrul probelor de simplu ale campionatelor mondiale de tenis de masă. Un meci deosebit de dificil a avut de susţinut tînărul nostru reprezentant, Matei Gantner care a avut ca adversar pe Kichiji Tamasu, considerat în ordinea valorii al treilea jucător al Japoniei Gantner a jucat excepţional în apărare şi a contraatacat cu eficacitate repurtînd o categorică victorie cu scorul de 3-0 (12-19, 21-11, 21-13). După cum transmit agenţiile de presă, antrenorul echipei japoneze apreciază înfrîngerea lui Tamasu ca un mare şi neaşteptat insucces.

Cu o frumoasă victorie a debutat în proba de dublu-bărbaţi, perechea Matei Gantner-Toma Reiter (R.P.R.). Jucătorii romîni au eliminat din competiţie puternicul cuplu japonez Tanaka-Tamasu, după un joc foarte disputat, pe care l-au cîştigat cu scorul de 3-2 (21-13, 14-21, 21-19, 18-21, 21-16).

Iată alte rezultate tehnice înregistrate: Ogimura, Tomita (Japonia)-Gabric, Vogrinc (Jugoslavia) 3-1, Fliosberg, Malquist (Suedia)-Simon, Laseur (Jersey) 3-0, Tereba, Wihnanovschy (R. Cehoslovacă)-Molina, Winderling (Italia) 3-0, Halusek, Seisz (Germania)-Castro, Kundoglian (Brazilia) 3-0, Bukiet, Klein (S.U.A.)-Simons, Kennedi (Anglia) 3-1.

Campionatele continuă.

Deschiderea expoziţiei „Grafica germană contemporană"

Joi la amiază a avut loc în sala din B-dul Magheru deschiderea expoziţiei „Grafica germană contemporană", organizată de Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

La festivitatea de deschidere au luat parte reprezentanţi ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, ai Ministerului Culturii, Uniunii Artiştilor Plastici, ai Institutului de Arte Plastice „N. Grigorescu", reprezentanţi ai presei romîne şi străine.

Au participat colaboratori ai Ambasadei R. D. Germane la Bucureşti.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Jules Perahim, artist emerit al R.P.R., secretar al Uniunii Artiştilor Plastici.

Expoziţia de grafică germană contemporană — a spus vorbitorul — în care sînt prezentate lucrări ale graficienilor din R. D. Germană şi din Germania occidentală, constituie încă un prilej de a cunoaşte succesele obţinute de artiştii plastici germani, de a adînci legăturile de prietenie dintre popoarele noastre.

Expoziţia reflectă nivelul graficei germane contemporane, eforturile depuse de artiştii germani în realizarea unor lucrări demne de cele mai bune tradiţii ale graficei germane. Valorificînd trăsăturile caracteristice ale genului, cunoaşterea profundă a desenului, graficienii germani ating o înaltă treaptă de expresivitate.

Deschizînd această expoziţie — a spus în încheiere vorbitorul adresăm un salut prietenesc graficienilor din R. D. Germană şi graficienilor progresişti din Germania occidentală şi le urăm noi succese pe drumul făuririi unei arte puse în slujba luptei pentru apărarea păcii şi prieteniei între popoare.

Asistenţa a vizitat apoi expoziţia.

(Agerpres)

Incheierea lucrărilor Conferinţei europene a orariilor trenurilor de marfă

La 21 aprilie s-au încheiat la Bucureşti lucrările Conferinţei europene a orariilor trenurilor de marfă (L.I.M.).

La conferinţă au participat reprezentanţi ai departamentelor feroviare din: Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Danemarca, Elveţia, Franţa, Germania, Grecia, Italia, R.F.P. Iugoslavia, Luxemburg, Marea Britanie, Norvegia, Olanda, R. P. Polonă, R. P. Romînă, Saar, Suedia, R. P. Ungară, ţări ale căror căi ferate au ecartament normal.

La şedinţa de închidere a luat cuvîntul Antonin Houska (R. Cehoslovacă), preşedintele Conferinţei L.I.M., care şi-a exprimat satisfacţia pentru strînsa colaborare care a stat la baza lucrărilor conferinţei.

A vorbit apoi A. Moisi, locţiitor al ministrului Căilor Ferate al R.P.R., care a subliniat spiritul de colaborare în care s-a desfăşurat conferinţa.

In numele delegaţilor, ing. Gabriel Joffre (Franţa) a mulţumit Ministerului Căilor Ferate al R.P.R. pentru strădulnţa pe care a depus-o pentru a crea conferinţei condiţii optime de lucru.

Antonin Houska a declarat apoi închise lucrările Conferinţei europene a orariilor trenurilor de marfă. (Agerpres)

Funeraliile generalului maior Panaitescu Dumitru

Ieri au avut loc funeraliile generalului maior Panaitescu Dumitru.

La ora 10.55 la catafalcul din aula Academiei Militare „I. V. Stalin" s-a schimbat ultima gardă de onoare.

La ora 11, generali, ofiţeri superiori, ofiţeri, ostaşi şi numeroşi cetăţeni din Capitală au format cortegiul funebru, îndreptîndu-se spre cimitirul Bellu.

După mitingul de doliu, în sunetele marşului funebru, sicriul cu corpul defunctului a fost depus în cavou.

S-au dat apoi ultimile onoruri militare generalului maior Panaitescu Dumitru.

LENINISMUL NE LUMINEAZĂ CALEA SPRE VICTORII

Forța întrecerii socialiste

> „Socialismul nu numai că nu înnăbușe întrecerea, ci dimpotrivă, creează pentru prima dată posibilitatea aplicării ei pe o scară cu adevărat largă, de mase..."
> V. I. LENIN

Lucrez din anul 1952 la secția matrițerie a fabricii „Electromagnetica". Cînd am venit în fabrică, am observat imediat că muncitorii care se chemau la întrecere socialistă obțineau rezultate mult mai bune decît ceilalți. După ce am învățat meseria și am început să intru și eu în întrecere au crescut și succesele mele, ba după cîtva timp am devenit chiar fruntaș în producție.

Un timp, am crezut că succesele se datoresc numai faptului că m-am calificat. Dar am devenit propagandist și, la cursurile de instruire la care participam, mi s-au lămurit o mulțime de probleme. Am învățat aci și despre rolul întrecerii socialiste, despre contribuția pe care o are avîntul general și conștient al muncitorilor eliberați de exploatare care luptă pentru un scop comun.

Dar aici nu e vorba de rezultatele izolate ale unuia sau altuia dintre fruntași. Important este să antrenăm cît mai mulți muncitori, să obținem un avînt de masă în întrecere. În fabrica noastră problema aceasta se bucură de toată atenția din partea muncitorilor și de sprijinul comitetului sindical și al comitetului U.T.M. Tinerii au fost antrenați în întrecere, au fost ajutați să înțeleagă importanța ei. Secția noastră — secție a tineretului — este fruntașă pe fabrică, datorită faptului că toți membrii ei se întrec unul cu celălalt și urmăresc rezultatele pe care le obțin. Mulți dintre noi au obținut rezultate deosebite. Tot gîndindu-se cum să-și îmbunătățească munca în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, frezorul utemist Lazăr Mihăilescu a realizat o perfecționare: adăugînd o pastilă vidia unui dispozitiv pentru strunjirea găurilor, a realizat un randament de 3 ori mai mare și o precizie deosebită.

Lazăr nu e singurul din fabrica sau din secția noastră căruia întrecerea i-a dat aripi. Avem nenumărați fruntași ca el, ca Mihai Bodnariuc sau ca Stelian Dumitrescu. Dar scopul e să avem și mai mulți. Pentru asta, în cercul al cărui propagandist sînt, am vorbit cursanților despre sarcinile pe care le are fiecare, despre felul cum și le poate îndeplini și despre cheia care deschide porțile spre mărirea continuă a productivității muncii — întrecerea socialistă. Aplicînd ceea ce au învățat la curs, tovarășii Mayer Ion din secția prese, Paraschiv Ana din secția bormașini și alții, obțin în producție rezultate bune.

NICULAE IONESCU
matrițer
„Electromagnetica"-București

Ideile leniniste mai vii ca oricînd

> „...să așezăm economia țării, inclusiv agricultura, pe o bază tehnică nouă, pe baza tehnică a marii producții moderne".
> V. I. LENIN

Se împlinesc 85 de ani de la nașterea marelui geniu al omenirii muncitoare, Vladimir Ilici Lenin.

Lenin ne învață că socialismul nu se poate construi numai la orașe, ci și la sate.

Agricultura socialistă se bazează pe o largă mecanizare realizată în urma dezvoltării industriei.

În anii regimului democrat-popular s-au construit și profilat în țara noastră noi fabrici moderne producătoare de mașini și utilaje și piese de schimb pentru agricultură.

În întreprinderea noastră metalurgică de utilaje din Medgidia se execută reparații generale de tractoare și se produc însemnate cantități de piese de schimb pentru mașinile agricole.

În acest an sprijinul pe care întreprinderea noastră l-a dat agriculturii a fost mai mare decît în anii trecuți. Planul reparațiilor la tractoare a fost terminat cu 15 zile înainte de termen și în același timp s-au reparat în plus 39 de tractoare.

În întreprinderea noastră se execută 50 de repere la piesele de schimb pentru tractoarele I.A.R. și K.D. 35. În ultima vreme noi am expediat agriculturii 50 tone piese de schimb.

În munca de fiecare zi, în lupta pentru îndeplinirea planului la toți indicii, colectivul nostru de muncă studiază bogata documentație și experiență a Uniunii Sovietice. În urma acestui fapt am început să fabricăm în serie mașini de căpițat fîn care vor ușura mult munca pentru strîngerea și însilozarea furajelor. În momentul de față ne preocupă îndeosebi terminarea lucrărilor ca: recondiționarea pompei de injecție, rectificări de arbori cotiți etc., pe care ni le trimit S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din regiunea noastră. Așa, de pildă, pentru G.A.S. „Secera" s-au strunjit 12 linii de rame pentru ambreiaje și s-au recondiționat 28 pompe de injecție.

Pe linia întăririi alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — principiul suprem al puterii populare — întreprinderea noastră are în patronaj trei S.M.T.-uri și o gospodărie agricolă de stat. De curînd au fost trimiși în aceste unități 20 de muncitori calificați, care vor sprijini îndeaproape realizarea sarcinilor mari care stau în fața agriculturii noastre socialiste.

VASILE CORNEICIUC
inginer

Boris Caragea — V. I. Lenin

In veci va trăi

V. Maiakovski

Intunecînd cu-o umbră al zilei caid
senin,
Oficial, se-anunță noi știri în buletin.
Nu!
Nu!
Nu ne trebuie!
Poți fulgerului oare
să-i pui
vreun zăgaz?
Poți stringe-n chingă oare
un glas
de furtună?
Nu! Vorba leninistă
prin pagini mii —
talaz
Mereu,
ca un clopot,
puternic, răsună!
Bolnav de mușenie
vreun tunet se știe?
Virtejul taifunului
îl poți opri
c-un zid?
Voința leninistă, ne-nvinsa-i tărie
E toată
în voința
întregului Partid!
Măsori cu termometrul
așa o dogoare?
Un astfel de puls,
secunda,
e-n stare-a-l socoate?
Nu! Inima lui Lenin
cea clocotitoare
In pieptul Revoluției
în veci
va bate!
Nu!
Nu-u-u!
Nu ne trebuie!
Noi nu vom da crezare acestui buletin.
Din ochii primăverii,
Piei umbră care stărui, ca un vrăjmaș
hain!

Traducere de NICOLAE STOIAN

Poezia a fost scrisă în 1923 în timpul bolii lui Vladimir Ilici Lenin.

Spre marea gospodărie colectivă

> „Sarcina noastră este acum să trecem la cultivarea în comun a pămîntului, să trecem la marea gospodărie colectivă".
> V. I. LENIN

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în anii trecerii la construirea socialismului, în Uniunea Sovietică problema asigurării pîinii poporului se punea ca o chestiune de cea mai mare importanță. Cu clarviziunea sa genială Lenin a arătat atunci care este calea ce va duce la rezolvarea acestei situații: aceea a antrenării țărănimii muncitoare pe drumul socialismului prin cooperație, pe calea înrădăcinării treptate a principiilor muncii în colectiv în agricultură.

Tehnica înaintată — singurul mijloc care poate să ducă la mărirea producției agricole — nu poate fi folosită decît pe pămînturile unite ale mai multor țărani care muncesc la un loc.

Urmînd învățătura Partidului Comunist al Uniunii Sovietice partidul nostru a arătat țărănimii muncitoare din țara noastră, prin Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, cu și prin alte documente, că drumul care o va duce spre o viață mai bună, care o va scăpa de sărăcie este drumul colectivizării. Sute de mii de țărani muncitori muncesc astăzi în gospodării colective și întovărășiri agricole, ducînd producția agricolă spre o creștere neîncetată.

Acum, nivelul de viață în condițiile gospodăriei colective se ridică din ce în ce deasupra nivelului gospodăriei individuale a țăranilor muncitori. Pentru aceasta am să dau cîteva pilde din gospodăria noastră. Să-l luăm drept exemplu pe colectivistul Dumitru Constantin. El avea înainte de a intra în gospodăria colectivă 2 ha. pămînt la cinci copii. Desigur că se zbătea cu multe greutăți și gospodăria sa nu numai că nu creștea ci dădea înapoi. Astăzi însă, colectivistul Dumitru Constantin își construiește două case (una pentru el și una pentru o fată). Din cîștigul realizat de pe urma muncii sale în gospodărie și-a cumpărat pînă în prezent 25.000 cărămizi și alte materiale de construcții. Și-au mai făcut case, sau își fac acum, după intrarea în gospodărie, colectiviștii Stoica Marcu, Cristache Marcu, Dumitru N. Vasile, Isac Constantin, Andrei Grigore și alții. Din cele 47 de familii din gospodăria noastră, numai două nu și-au cumpărat încă vaci cu lapte.

Desigur că în trecut nu visam noi o asemenea viață. Urmînd îndemnul leninist noi am pășit cu încredere pe drumul acesta și mulțumim partidului pentru belșugul ce-l avem în case.

VOINEA D. ION
președintele gospodăriei colective „9 Mai — ziua păcii" satul Merii, raionul Găești, regiunea Pitești

Pe drumul deschis de planul cooperatist

> „... datorită specificului orînduirii noastre de stat, cooperația capătă la noi o însemnătate cu totul excepțională".
> V. I. LENIN

Elaborînd genialul plan cooperatist, Lenin arăta că singura cale care poate duce la socialism, accesibilă pentru masele de țărani muncitori, este calea cooperației. Prin aceasta, unindu-i la început sub forma de consumatori, apoi ca producători, țăranii muncitori încep să înțeleagă foloasele unirii între ei, se obișnuiesc cu răspunderea comună față de creșterea belșugului țării, se cimentează alianța dintre proletariat și țărănime, dînd astfel naștere forței de neînvins care va duce revoluția la victorie deplină. Planul cooperatist al lui Lenin a deschis calea spre belșug țărănimii muncitoare.

Desigur, pentru ca să ne dăm seama de ceea ce a însemnat pentru țara noastră, pentru țărănimea noastră muncitoare cooperația, ar trebui să înscriem aci o sumedenie de cifre uriașe. Eu aș vrea însă să dau cîteva exemple din satul nostru. De la înființarea sa și pînă în prezent, cooperativa noastră și-a cîștigat în rîndurile țăranilor muncitori un mare prestigiu. Ca o dovadă a faptului că țăranii muncitori prețuiesc din ce în ce mai mult sistemul de aprovizionare prin cooperație, în anul 1954 planul cooperativei noastre la vînzări a fost îndeplinit în proporție de 142 la sută. Speculanții de pe piețele noastre și-au pierdut din zi în zi pozițiile. Țăranii muncitori își desfac cu încredere produsele prin cooperativă. În anul trecut, planul la achiziții a fost depășit la grîu cu 108 la sută, la păsări cu 36 la sută, iar la fasole cu 16 la sută. În schimbul produselor valorificate, țăranii muncitori Stan I. Tănase, Nicolae P. Nicolae, Iancu Gheorghe, Adam Alexandru și alții au primit ciment, țiglă și cherestea pentru diferite construcții pe care și le-au făcut. Magazinele cooperativei noastre primesc din zi în zi mărfuri noi pe care țăranii muncitori și le cumpără. Astfel, ne-au venit biciclete, aparate de radio, patefoane, armonici și altele. Cooperativa își îndeplinește cu succes sarcina de a-i uni pe țăranii muncitori în calitate de consumatori și producători, și de a întări astfel alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

DUMITRU PESCARU
președintele cooperativei din satul Ghergani, raionul Răcari, regiunea București

Aplicăm indicațiile leniniste

Transformările uriașe petrecute în viața oamenilor simpli din lagărul păcii, democrației și socialismului, sînt legate de numele, de activitatea și de gîndirea genială a marelui Lenin. De la plugul de lemn la tractorul electric, de la analfabetism la înalta cultură, de la lipsa oricăror drepturi la adevărata democrație, de la exploatare la munca înălțător de liberă, — iată drumul uriaș. Pentru acest salt calitativ este nevoie, pe lingă puterea politică, de o bază materială. „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări" — a spus Vladimir Ilici.

Electricitatea face posibilă industrializarea socialistă a țării și dezvoltarea fără precedent a agriculturii; energia electrică în industrie, pe ogoare, în casă și la căminul cultural, înseamnă cu adevărat un mare pas înainte în viață.

În Uniunea Sovietică, în marea Chină populară și în țările democrat-populare, învățăturile lui Lenin despre electrificare prind viață, se transformă în fapte.

Pe baza acestei învățături partidul nostru a elaborat planul de electrificare care prinde acum viață în țara noastră. Dar înfăptuirea acestui plan cere numeroase cadre de ingineri bine pregătiți în toate ramurile electrotehnicei. În anii puterii populare dintr-o secție a fostei facultăți de electro-mecanică din București s-a dezvoltat o facultate de electrotehnică, care pregătește ingineri specialiști în proiectarea și construcția mașinilor, aparatelor și acționărilor electrice. În cadrul acestei facultăți predau cei mai buni specialiști în electro-tehnică, printre care numeroși Laureați ai Premiului de Stat. Profilul facultății s-a îmbunătățit continuu, s-au introdus noi cursuri de specialitate, s-au dezvoltat mult cele existente. Baza materială a facultății se întărește an de an (în prezent sînt în curs de utilare noi laboratoare de aparate electrice și mașini electrice speciale). Pregătirea studenților se îmbunătățește mereu. Tot mai mult este tradusă în viață indicația leninistă adresată tineretului: „În fața voastră stă sarcina construcției și o puteți îndeplini, numai dacă vă veți însuși toate cunoștințele moderne..." La examenul de stat din februarie, absolvenții facultății au dovedit cunoștințe temeinice, peste 70 la sută din ei luînd calificativele „foarte bine" și „bine".

Activitatea științifică a cadrelor didactice și a studenților este îndreptată spre rezolvarea unor probleme care interesează producția. Pe această linie au mers, de exemplu, cercetările conferențiarului D. Damsker, Laureat al Premiului de Stat, (metode analitice și grafo-analitice pentru acționarea în cuplajul motor generator), ale profesorului C. Partenie și asistentului N. Ștefănescu (regimul de funcționare a motoarelor de curent continuu la tensiuni superioare celor normale), ca și a altor colective ale catedrelor de mașini și aparate electrice.

Munca de cercetare științifică a studenților a fost călăuzită și ea în aceeași direcție. Astfel, în cadrul cercului științific studențesc de mașini electrice, studenții Alexandru Fetița și Ion Barbu au recondiționat un generator trifazic de 50 K. V. A. care era în stare inutilizabilă (un astfel de generator poate alimenta 1.000 becuri a 40 wați), realizînd economii de zeci de mii de lei. În cadrul cercului științific studențesc de aparate electrice s-au studiat probleme de interes actual pentru producție ca: protecția prin bimetale (de studentul Bicher Năstase), circuitele magnetice premagnetizante (de studenta Maria Robănescu). În cadrul ultimei teme s-a construit un amplificator care nu se fabrică în mod curent la noi. Pe aceeași linie a fost îndrumată și pregătirea proiectelor de diplomă, urmărindu-se folosirea în producție a realizărilor obținute cu acest prilej. Exemple de proiecte care aduc contribuții originale și sînt aplicate în practică sînt: „acționarea unui grup convertizor", „acționarea electrică a unei mașini duble de împins", „acționarea unui laminor reversibil", ale absolvenților Gavril Gonda, Weinrich Günther și Florea Burdubuș.

Pentru a se stabili o mai strînsă legătură între studenți și muncitori, organizația de bază U.T.M. a creat brigăzi U.T.M. pentru a sprijini pe muncitori în rezolvarea unor probleme de producție. Astfel, la fabrica „Clement Gottwald", cu sprijinul organizației U.T.M. din fabrică, studenții au ajutat efectiv la rezolvarea unor probleme legate de organizarea brigăzilor de producție, au ținut cursuri de minim tehnic etc. Fiind bine pregătiți în cadrul facultății, absolvenții dau dovadă în producție că pot rezolva cu succes problemele ce li se pun. Aceasta face ca mulți dintre absolvenți ca de pildă, Ștefan Stănciulescu, Vasile Ghiță, Radu Dordea și alții, să aibă sarcini de răspundere în întreprinderile unde lucrează. Mulți absolvenți își continuă pregătirea în cadrul aspiranturii de 3 ani, (în curînd în Facultatea de electrotehnică va intra a 3-a serie de aspiranți). Unii dintre aspiranții intrați în anul trecut au terminat examenele de minimum de candidat și lucrează în prezent la teza de dizertație.

Aniversarea a 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici constituie pentru noi un prilej de a ne îmbunătăți munca, de a aplica și mai larg indicațiile leniniste, de a pregăti tot mai temeinic viitorii ingineri electrotehnicieni, constructori activi ai bazei economice a socialismului în țara noastră, făuritori ai vieții noi a poporului.

Conferențiar A. POLLINGHER
decanul Facultății de electrotehnică de la Institutul politehnic București

Jules Perahim — V. I. Lenin

Pe aici a trecut Lenin...

Însemnări dintr-o călătorie în U. R. S. S.

Vizitînd muzeul central „V. I. Lenin" din Moscova, în sălile spațioase în care sînt expuse ca într-un film momentele vieții lui Lenin, îți dai și mai bine seama cît de plină și bogată în fapte mari a fost întreaga lui viață, cît de multilaterale au fost preocupările marelui conducător și învățător. Cu prilejul unei recente vizite în U.R.S.S. am avut fericirea să poposim la cîteva puncte ale acestui itinerariu.

LA COLIBA DIN RAZLIV

Nu departe de Leningrad, în apropiere de stația Razliv, se află două locuri istorice de neuitat: podul unei magazii și coliba în care s-a adăpostit Lenin după evenimentele din iulie în 1917, ferit de urmărirea guvernului provizoriu contrarevoluționar, care căuta cu orice preț nimicirea fizică a genialului conducător al Partidului bolșevic și al proletariatului rus. Am văzut podul, magazia, aflate în curtea lui N. A. Emelianov, care în acel timp era muncitor la fabrica de arme Sestroreț. În acest pod „mobilat" cu o masă, două scaune și un așternut de paie, a stat și a muncit Lenin vreme de o săptămînă în acea vară frămîntată din preajma Revoluției Socialiste. Am fi vrut mult să-l întîlnim aici pe bătrînul Emelianov. Deoarece se odihnea, nu se făcea însă să deranjăm un om care are acum 84 de ani! Am pornit deci spre lacul Razliv, aflat la cîțiva kilometri. În apropiere de malul înghețat, un grup de elevi plini de voiciune, îmbujorați la față de gerul aspru al nordului, tocmai se reîntorceau de la monumentul închinat lui Lenin, aflat în poiană. Este un monument cu o înfățișare neobișnuită. În piatra roșie a monumentului, miini măiestre au săpat contururile colibei în care în urmă cu aproape 38 de ani — deghizat într-un mod de nerecunoscut în hainele unui țăran — Vladimir Ilici s-a adăpostit vreme de mai bine de o lună de zile. La cîțiva pași de aci, a fost reconstituită și coliba de fîn aproape în înfățișarea ei de atunci. De fapt, nu numai coliba, dar întreaga poiană amintește de Lenin, de munca sa neobosită din această perioadă. Iată, de pildă, la marginea poienii două buturugi care au servit lui Lenin drept „masă" și „scaun". La casa-muzeu construită în această poiană, muncitorii din Leningrad au expus și alte lucruri de preț: mai multe obiecte personale folosite de Lenin, vestita barcă de pescari, coasa.

Numeroase documente expuse vorbesc despre intensa activitate teoretică desfășurată de Lenin. Sub un geam de sticlă este păstrată coperta caietului de însemnări în care Lenin a scos notițe din peste 20 de lucrări pentru a scrie aci capitolele mai importante ale genialei opere „Statul și revoluția" și alte 9 articole importante.

În mai multe rînduri, Lenin a fost vizitat aci de către Stalin și Ordjonichidze. De aci, el dădea prețioase indicații în vederea pregătirii revoluției socialiste. Obiectele din acest mic muzeu exprimă în mod sugestiv multilateralitatea preocupărilor lui Lenin, neobișnuita lui putere de a înfrunta greutățile și de a le învinge, încrederea nestrămutată pe care o avea, în clipele cele mai grele, în forța maselor, în invincibilitatea revoluției...

...Era pe înserate cînd am ieșit din poiană. În urma noastră un alt grup de vizitatori sosea. Un grup de fete, probabil eleve la o școală din împrejurimi. De altfel, în aceste locuri vizitele nu încetează o clipă. În timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, apărătorii Leningradului treceau prin fața monumentului de la Razliv și porneau de aci cu forțe noi pentru a învinge pe dușmani, pentru a-și îndeplini cu eroism jurămîntul dat lui Lenin, partidului și poporului. Astăzi, mii și mii de oameni de pe întreg pămîntul sovietic, numeroși vizitatori veniți din alte țări trec și ei prin fața colibei imortalizate în monumentul de la Razliv și se leagă să-și pună tot ce au mai bun în slujba păcii și progresului.

SMOLNII...

În urmă cu vreo 200 și mai bine de ani, pe vremea lui Petru I, partea Petersburgului unde se află palatul Smolnîi era cunoscută sub denumirea de „terenul de smoală". De aci se extrăgea smoala de care era nevoie la construirea corăbiilor lui Petru. Astăzi, firește, pomenind de Smolnîi, nimeni nu se mai gîndește la smoală. Pentru generațiile care au trăit revoluția, pentru toți cei care au urmărit epopeea marelui Octombrie chiar și numai din povestirile înaintașilor, Smolnii este cunoscut ca centru al revoluției, ca locul unde a fost creierul acestei revoluții.

Era o dimineață leningrădeană luminoasă, cu mult soare, cînd am ajuns în curtea palatului. De pe statuie ne apare același chip surîzător, aceeași frunte luminată pe care o întîlnești în orice parte a Uniunii Sovietice: Vladimir Ilici Lenin. În curtea aceasta s-au mai schimbat unele lucruri, dar totuși este aceeași curte de unde în octombrie 1917 porneau la asaltul hotărîtor asupra Palatului de iarnă batalioanele de marinari și ostași roșii. În 1917, Smolnii a fost cu adevărat statul major al revoluției, locul unde a venit Lenin pentru a prelua în mîinile sale în clipele cele mai decisive conducerea directă a insurecției armate.

Am intrat în clădire. Cu o emoție de nedescris am urcat scările și am parcurs culoarul de la etajul al doilea. Am intrat în vestita sală în care s-a ținut Congresul al II-lea al Sovietelor, unde au răsunat pentru întiia oară neuitatele cuvinte ale lui Lenin vestind ivirea unei noi ere în istoria omenirii. Sala păstrează aproape aceeași înfățișare ca atunci. Pe peretele din față ea este luminată de cunoscutul portret înfățișînd pe Lenin la inaugurarea primei hidrocentrale de pe rîul Volhov, simbol al înfăptuirii genialului plan leninist de electrificare. Pe pereții din spate, pe două plăci de marmoră, sînt încrustate cu litere de aur articolele primei Constituții sovietice.

Străbătînd din nou coridoarele, însoțitorul nostru ne împărtășește crîmpeie din istoria revoluției, din evenimentele petrecute în acele zile la Smolnii. La același etaj ne oprim în fața uneia dintre încăperi. Este apartamentul unde a muncit și a locuit Lenin vreme de 4 luni și jumătate la începutul Puterii Sovietice. Intr-o cameră mai mică sînt expuse documente, scrisori, ilustrații ale operelor și articolelor scrise de Lenin în acel timp. Iată fotocopia chemării „Către cetățenii Rusiei" transmisă pentru întîia oară de postul de radioemisiune de pe „Aurora" și publicată a doua zi după cucerirea Palatului de iarnă. Cel mai mult te impresionează aci însă camera în care a locuit Lenin. Intr-un interior modest se află biroul de lucru al lui Lenin. Pe birou, fotografia tocului cu care Lenin a scris primele decrete ale Puterii Sovietice. Tot aci, cîteva fotolii în jurul unei măsuțe acoperite cu numere ale „Pravdei". Aci Lenin discuta cu invitații, aci veneau cu încredere numeroși muncitori, țărani, ostași roșii, aci întotdeauna el găseau un sprijin, un îndemn, o povață plină de înțelepciune. După un paravan se află locuința propriu-zisă: un dulap, două paturi simple, o măsuță pe care a rămas pînă acum oglinda dăruită de către mitraliorul Joltîșev, Nadejdei Constantinovna Krupscaia. Privind interiorul acestei locuințe modeste și simple și gîndindu-te că aici a stat mai multe luni conducătorul celei mai mari și mai importante revoluții din istoria omenirii, îți apar și mai clar mărețele trăsături de caracter ale lui Lenin: modestie, simplitate, apropiere de popor.

Trecînd prin palatul Smolnîi și amintindu-ți de luptele îndîrjite din zilele revoluției, de jertfele și renunțările pe care le cereau acele vremuri, nu poți să nu faci o comparație cu înfloritorul Leningrad de astăzi. Leningrădenii au trecut prin multe furtuni. Ei au trebuit să înfrunte greutățile urcușului în anii dintîi, cînd Puterea Sovietică era încă tînără, ei au construit neîncetat, iar în anii Marelui Război, cînd orașul lui Lenin era amenințat să fie prefăcut în cenușă și fum, locuitorii Leningradului au înfruntat cu bărbăție și eroism greutățile blocadei de 900 de zile și, în rînd cu toți oamenii sovietici, ei au învins.

Astăzi, e o animație neobișnuită pe largile bulevarde. Seara, felinarele de pe Nevski, cele de pe malurile Nevei și de pe largile piețe împrăștie o lumină de basm. Pe prospectul Stalin continuă în ritm rapid construcția de case cu multe etaje. Din uzinele Leningradului se îndreaptă spre întreaga Uniune Sovietică noi și noi mașini grele și aparate din cele mai perfecționate. In subsolul leningrădean constructorii înaintează cu pași repezi și așează uriașe tunele de oțel prin care vor trece nu peste mult timp primele vagoane ale metroului. La 30 de kilometri de oraș, la Pulcovo, pe locul unde după prăpădul războiului erau doar ruine și copaci ciuntiți, acum cresc noi copaci, tineri, viguroși iar Observatorul astronomic înzestrat cu noi aparate își îndreptățește din nou renumele de „Capitala astronomică a lumii". Ridicînd noi construcții și înaintînd cu pași repezi spre comunism, locuitorii Leningradului, asemenea tuturor oamenilor sovietici, nu uită însă trecutul, locurile istorice care glăsuiesc celor de azi și vor vorbi și celor de mîine despre eroica luptă a poporului: nici parcul din apropierea Palatului de iarnă, unde în Duminica singeroasă de acum 50 de ani copiii cățărați în copaci au fost secerați de mitralierele țariste, nici „Aurora" ale cărei tunuri au vestit triumful revoluției, nici palatul Smolnîi unde a fost statul major al lui Lenin.

LENINSKIE-GORKI...

În vecinătatea Moscovei, la Leninskie-Gorki, în mijlocul unui parc cu copaci bătrîni, se află casa-muzeu unde și-a petrecut Lenin ultimii ani ai vieții. Pentru prima dată Lenin a venit aci în 1918, în urma rănirii sale în atentatul ticălos pus la cale de imperialiștii apuseni cu complicitatea bandei troțkisto-buhariniste. Mai tîrziu, Lenin a stat aci mult timp în 1922, în 1923 și la începutul lui 1924. Casa de aci n-a fost pentru Lenin numai un loc de odihnă ci un loc de muncă intensă. Pînă în ultimele clipe ale vieții sale Lenin n-a încetat rodnica sa activitate teoretică. Aci, la Gorki, Lenin s-a pregătit pentru diferite congrese și sesiuni, aci a scris numeroase articole și broșuri teoretice ca: „Revoluția proletară și renegatul Kautsky", „Despre sindicate", „Despre cooperație" și alte lucrări importante care au înarmat partidul în lupta pentru consolidarea cuceririlor revoluției. Atenția cu care-și întocmea fiecare material, drămuind fiecare frază, fiece cuvînt, stăruința cu care scria și revedea Lenin fiecare articol, fiecare pagină, fiecare rînd, toate vorbesc despre exigența lui Lenin față de cuvîntul scris, despre voința lui de a exprima clar și precis, pe înțelesul tuturor, cele mai complicate probleme. Am petrecut cîteva minute și în bibliotecă. Numeroasele titluri de cărți în limbile rusă, franceză, germană, engleză, italiană și în alte limbi aminteau odată mai mult despre vastele cunoștințe ale lui Vladimir Ilici în variatele domenii ale științei, economiei, politicii, literaturii.

Despre obiectele expuse la acest muzeu s-ar mai putea povesti multe; despre albumul dăruit lui Vladimir Ilici în 1918 de către orfanii din Viatca, despre căruciorul electric trimis în dar de către muncitorii englezi și despre alte obiecte scumpe, cu adînc înțeles...

...Am poposit mai mult în încăperea de la întîiul etaj, unde Lenin a trăit ultimele zile ale vieții sale. Intre obiectele expuse aci într-o vitrină, se află un volum din „Universitățile mele" de Maxim Gorki, povestirea „Sete de viață" de Jack London. Din aceste cărți N. C. Krupscaia i-a citit lui Vladimir Ilici fragmente pînă în ziua morții sale neașteptate din 21 ianuarie 1924.

Moartea lui Lenin a lăsat atunci o adîncă îndurerare, despre care vorbesc și telegramele de condoleanțe afișate la Leninskie-Gorki și ilustrațiile înfățișînd mitinguri de doliu la Moscova, la Praga, la Berlin...

Dar totuși, așa cum spunea Maiakovski, „Lenin e cu noi!":

— „Lenin
și azi
Mai viu decît cei vii
ne-a fost și ni-i
știință,
forță,
armă"...

★

Amintirea lui Vladimir Ilici Lenin este vie în inimile tuturor oamenilor muncii, ea e prezentă în toate evenimentele importante ale epocii noastre. Vladimir Ilici a lăsat în adevăr amintirea celui ce a devenit un simbol al lumii noi pentru oamenii muncii din toate punctele cardinale ale pămîntului, amintirea celui ce a întruchipat în adevăr tot ceea ce proletariatul are mai măreț și mai eroic. Tocmai de aceea ideile leniniste sînt nemuritoare, ele trăiesc și înving pe toate paralelele și meridianele pămîntului. Tocmai de aceea întorcîndu-te din Leninskie-Gorki, deși te întorci dintr-un loc legat de sfîrșitul vieții lui Lenin, te gîndești că față de stejarul bătrîn de 800 de ani, de aceeași vîrstă cu Moscova, aflat în parcul de la Leninskie-Gorki, trăinicia operei leniniste nu are și nu poate avea asemănare în timp. Copacul a trăit 800 de ani și va mai viețui poate și mai mult. Dar opera leninistă va merge fără îndoială mult mai înainte. Al ei este prezentul și viitorul întreg.

V. CIMPEANU

Urmînd poruncile lui Lenin

La 22 aprilie se împlinesc 85 de ani de la naşterea lui Vladimir Ilici Lenin, marele întemeietor şi înţeleptul conducător al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, organizatorul statului sovietic socialist, învăţătorul şi prietenul oamenilor muncii din întreaga lume.

Numele lui Lenin este rostit cu dragoste şi recunoştinţă de oamenii muncii din întreaga lume. Nespus de drag este numele lui Lenin pentru tineretul revoluţionar de pretutindeni. Pentru fiecare tînăr cinstit, viaţa şi activitatea lui Lenin este o pildă strălucită de luptă plină de abnegaţie pentru eliberarea şi fericirea oamenilor muncii.

Vladimir Ilici Lenin s-a ocupat cu multă dragoste şi grijă de tineret, de viaţa şi năzuinţele lui. Lenin a făurit învăţătura despre organizaţia comunistă de tineret, despre sarcinile şi metodele de educare comunistă a tineretului.

La baza învăţăturii leniniste despre Uniunea Tineretului stă principiul conducerii Uniunii de către Partidul Comunist care asigură ca organizaţia revoluţionară a tineretului să constituie un ajutor activ şi o rezervă de luptă a partidului. Lenin a acordat o deosebită atenţie antrenării tineretului în mişcarea revoluţionară. „Nu este oare firesc — spunea Lenin — că la noi în partidul revoluţiei precumpăneşte tineretul? Noi sîntem partidul viitorului, iar viitorul aparţine tineretului. Noi sîntem partidul inovatorilor, iar pe inovatori totdeauna tineretul îi urmează cu dragă inimă. Noi sîntem partidul luptei pline de abnegaţie cu putregaiul vechi, iar la lupta plină de abnegaţie totdeauna tineretul merge primul".

Sub conducerea lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a acordat de la începutul existenţei sale o mare importanţă atragerii maselor tineretului muncitor la lupta politică deschisă împotriva regimului ţarist.

Imediat după victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a creat organizaţia revoluţionară a tineretului comunist — Comsomolul — care a servit şi serveşte ca model pentru toate organizaţiile revoluţionare ale tineretului de pretutindeni.

Pe baza învăţăturii leniniste despre rolul tineretului muncitor în lupta revoluţionară a clasei muncitoare, Partidul Comunist din Romînia, a creat U.T.C., care, condusă şi educată de partid, a luptat cu eroism împotriva teroarei burghezo-moşiereşti, înscriind pagini de glorie în lupta revoluţionară a tineretului muncitor din ţara noastră.

In condiţiile noi, create după eliberarea ţării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, U.T.C. s-a dezvoltat cuprinzînd într-un timp scurt mase largi de tineret, care sub conducerea partidului şi-a dat contribuţia la lupta pentru răsturnarea guvernelor reacţionare şi la refacerea ţării în urma distrugerilor provocate de război.

Glorioasele tradiţii de luptă ale U.T.C. sînt continuate astăzi în condiţiile construirii socialismului de către Uniunea Tineretului Muncitor.

Organizaţiile U.T.M. din regiunea Bucureşti, bucurîndu-se de conducerea plină de dragoste şi grijă a Comitetului Regional P.M.R., respectă cu sfinţenie principiul leninist al conducerii de către partid.

În organele U.T.M. sînt numeroşi membri şi candidaţi de partid care răspîndesc în rîndurile tineretului politica partidului, insuflă utemiştilor minunatele calităţi ale comuniştilor şi mobilizează utemiştii şi masele largi ale tineretului pentru participarea lor activă la opera de construire a vieţii noi, la întărirea continuă a patriei noastre.

De curînd s-au terminat alegerile organelor conducătoare U.T.M. în organizaţiile de bază, iar conferinţe raionale au avut loc în majoritatea raioanelor U.T.M. din regiune. Cu acest prilej, comitetul regional, comitetele raionale şi organizaţiile de bază ale partidului s-au preocupat pentru desfăşurarea alegerilor la un nivel politic corespunzător sarcinilor ce ne stau în faţă. Numeroşi comunişti şi candidaţi de partid au fost aleşi cu multă dragoste de către utemişti în organele de conducere ale U.T.M.

Organizaţiile de bază U.T.M. socotesc ca o sarcină de răspundere şi o mare cinste pentru ele să se ocupe de creşterea şi educarea comunistă a tineretului, pentru a da partidului noi contingente de comunişti. In regiunea noastră, numeroşi tineri au devenit membri şi candidaţi de partid, iar mii de tineri se pregătesc cu multă răspundere pentru a face cea mai însemnată cotitură din viaţa lor, pentru a intra în rîndurile partidului.

Creşterea continuă a numărului de membri şi candidaţi de partid din rîndurile U.T.M. şi care muncesc în organizaţiile U. T. M., a dus la creşterea combativităţii şi a hotărîrii utemiştilor de a lupta cu mai mult entuziasm pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului. În raionul Roşiori de Vede, ca urmare a faptului că mai mult de 50 la sută din secretarii organizaţiilor de bază U.T.M. sînt candidaţi de partid, participarea tineretului la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid şi U.T.M. este mult mai activă, lucru care face ca acest raion să se numere printre raioanele fruntaşe din regiunea noastră.

Pe baza învăţăturii lui Lenin, partidul arată că, pentru realizarea cu succes a sarcinilor ce ne stau în faţă, o condiţie

Vasile Marin
prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Bucureşti

esenţială este întărirea legăturii permanente cu masele largi ale tineretului.

Ca rezultat al îndrumării date de partid, organizaţiile de bază U.T.M. atrag tot mai mulţi tineri neutemişti în întrecerea socialistă, în brigăzile de producţie şi posturile utemiste de control, la acţiuni de folos patriotic şi în munca culturală. Creşterea influenţei politice a organizaţiilor U.T.M. asupra întregului tineret şi antrenarea lui pentru a participa la îndeplinirea sarcinilor reieşite din hotărîrile partidului şi guvernului educă tot mai mult tineretul în spiritul dragostei de patrie şi a urii neîmpăcate împotriva tuturor duşmanilor patriei şi poporului nostru muncitor.

Participarea tineretului la aceste acţiuni a făcut să crească dragostea pentru calitatea de membru al organizaţiei noastre şi un număr mai mare de tineri au cerut să devină membri ai U.T.M. Astfel, numai în ultimele 3 luni, organizaţia noastră a crescut cu aproape 5.000 de tineri. Din rîndurile pionierilor educaţi de organizaţia U.T.M. cresc utemişti de nădejde. În ultimile 3 luni, au intrat în U.T.M. aproape 1.500 pionieri.

★

Construirea socialismului în ţara noastră, dezvoltarea continuă a industriei socialiste, dezvoltarea mecanizării şi aplicarea pe o scară tot mai largă a agrotehnicii înaintate în agricultură cer un număr tot mai mare de cadre calificate.

Pentru a putea fi la înălţimea acestei sarcini, tineretul trebuie să înveţe. Arătînd cum trebuie şi ce trebuie să înveţe tinerii pentru a deveni comunişti, V. I. Lenin ne învăţa că „Poţi deveni comunist, numai atunci cînd îţi îmbogăţeşti memoria cu cunoaşterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea".

Realizările obţinute în ţara noastră pe tărîm economic, politic şi cultural, datorită înţeleptei conduceri a partidului, au creat pentru tineret condiţii minunate pentru însuşirea culturii înaintate. Comitetul regional U.T.M. a ajutat şi îndrumat comitetele raionale să se ocupe cu mai multă grijă de organizaţiile de bază U.T.M. din şcolile medii ca acestea să acorde o mai mare atenţie elevilor pentru a-şi însuşi cele predate în orele de curs.

Numeroşi tineri îşi complectează cunoştinţele învăţînd în şcolile serale, iar alţii sînt studenţi fără frecvenţă şi prin corespondenţă la o serie de facultăţi.

Peste 2.500 de tineri din regiunea noastră au fost cuprinşi în cadrul învăţămîntului agricol de masă.

Pe lîngă aceste cercuri, în scopul însuşirii minimelor agrotehnice, organizaţiile de bază din raioanele Răcari, Călăraşi Slobozia şi altele au organizat întîlniri cu tehnicieni, colectivişti şi ţărani muncitori fruntaşi, care au vizitat Uniunea Sovietică, care au vorbit tineretului despre felul cum se pot obţine producţii sporite la hectar şi despre superioritatea gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole faţă de gospodăriile individuale. Uniunea Tineretului Muncitor este chemată să joace un rol hotărîtor în educarea comunistă a tineretului, în sădirea la tineri a înaltelor trăsături morale ale omului nou, constructor al socialismului, ca dragostea faţă de patrie, munca constructivă, dîrzenie în vederea biruirii greutăţilor, hotărîrea de a apăra chiar cu propria viaţă cuceririle revoluţionare ale poporului muncitor.

Comitetul regional U.T.M. Bucureşti, îndrumat îndeaproape de comitetul regional de partid, a pus în permanenţă în centrul preocupării sale ridicarea nivelului de conştiinţă al maselor de tineret. Pentru dezvoltarea gustului tineretului de a citi, s-au organizat peste 500 recenzii la diferite cărţi ca: „Pămînt desţelenit", „Pîine albă", „Inimă tînără", „Marea familie" şi altele, care au contribuit efectiv la mărirea numărului de cititori. Comitetul regional a organizat la sate mai mult de 150 de întîlniri ale cititorilor cu scriitorii. Aceste întîlniri au stimulat creşterea interesului tineretului pentru citit şi totodată scriitorii au avut prilejul să asculte observaţiile cititorilor asupra conţinutului lucrărilor lor. În învăţămîntul politic U.T.M. şi învăţămîntul de partid pe anul 1954—1955 au fost cuprinşi peste 23.000 utemişti şi tineri.

★

V. I. Lenin ne învaţă că: „A fi membru al Uniunii Tineretului înseamnă a face în aşa fel încît să închini munca ta, forţele tale cauzei comune".

Luptînd pentru a aplica în viaţă această învăţătură leninistă, comitetul regional U.T.M. Bucureşti, sub conducerea comitetului regional de partid, se preocupă intens pentru ca utemiştii şi tinerii din regiunea noastră să participe cu entuziasm la îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor ultimului an al planului cincinal.

Tineretul din regiunea noastră, sub conducerea organizaţiilor de partid, este însufleţit de înalta datorie patriotică de a-şi da contribuţia sa la obţinerea în 1955 a unei recolte de 10.000.000 tone grîu şi porumb şi o producţie medie de peste 2000 kg porumb boabe la hectar. Antrenaţi în întrecerea socialistă şi patriotică, tinerii din regiunea Bucureşti, alături de vîrstnici, au terminat reparaţiile maşinilor şi uneltelor agricole necesare campaniei agricole din primăvara acestui an la 28 februarie. La căratul celor peste 320.000 tone gunoi de grajd, tineretul a luat parte activă. Astfel, numai tinerii din raionul Vida au cărat pe cîmp peste 700 tone gunoi de grajd. Mai mult de 700 hectare pămînt degradat, nelucrat de zeci de ani, a fost redat agriculturii de către tinerii care au muncit voluntar la amenajarea lui. Datorită unei munci temeinice de lămurire, numărul tinerilor care au participat la întrecerea socialistă în campania de reparaţii din S.M.T., G.A.S., centre mecanice, G.A.C. şi întovărăşiri agricole, spre deosebire de anul trecut a crescut de la 5000 la peste 7500.

Organele şi organizaţiile U.T.M., în colaborare cu comitetele sindicale, au luat măsuri pentru a crea un număr cît mai mare de brigăzi de tractoare, brigăzi legumicole şi posturi utemiste de control. Pînă în prezent au fost create mai mult de 630 brigăzi de producţie şi 180 posturi utemiste de control.

Alături de tinerii din sectorul socialist, tinerii din sectorul individual al agriculturii au răspuns cu entuziasm sarcinilor trasate de către partid în vederea terminării la timp şi în bune condiţiuni a muncilor agricole de primăvară.

Pentru a obţine recolte mari la hectar, una din condiţiile principale o constituie lucrarea pămîntului pe tarlale mari. Acest lucru se poate face numai prin lărgirea şi întărirea continuă a sectorului socialist din agricultură.

Sub conducerea partidului, organizaţiile U.T.M. participă activ la munca de lămurire a ţărănimii muncitoare pentru crearea de noi G.A.C. şi întovărăşiri agricole. În afara faptului că utemiştii şi tinerii au cerut să fie primiţi în G.A.C. şi întovărăşirile agricole existente, unele organizaţii de bază, ajutate de comitetele raionale şi sub îndrumarea directă a organizaţiilor de partid, au dus o muncă de lămurire în rîndul ţărănimii muncitoare pentru crearea de noi întovărăşiri agricole.

Tineretul muncitor din regiunea Bucureşti, alături de întreg tineretul muncitor din patria noastră, căruia partidul şi regimul democrat-popular i-a deschis calea unei largi şi luminoase perspective, îşi dăruieşte toate forţele cauzei înfloririi patriei, cauzei construirii socialismului, întăririi păcii şi prieteniei între popoarele lumii.

Alături de toţi oamenii muncii, tineretul muncitor sărbătoreşte cea de-a 85-a aniversare a naşterii lui V. I. Lenin, înzecindu-şi forţele şi muncind neîncetat pentru triumful învăţăturii leniniste, pentru construirea socialismului în patria noastră.

V. I. Lenin în mijlocul copiilor

Desen de N. JUKOV

Unele probleme ale actualităţii internaţionale şi învăţătura leninistă

Actualul raport de forţe de pe arena internaţională confirmă ideile leniniste asupra slăbirii continue a lagărului imperialist. Aceasta în timp ce Uniunea Sovietică a ieşit din izolarea internaţională în care se găsea înainte de cel de al doilea război mondial. Astăzi, dacă ne aruncăm privirile pe o hartă vedem imensul teritoriu cuprins între Elba şi Pacific unde 12 state avînd o populaţie de 900.000.000 de oameni formează puternicul lagăr al socialismului, vie întruchipare a triumfului ideilor leniniste. Se verifică astfel în practică geniala descoperire a lui Lenin cu privire la dezvoltarea inegală şi în salturi a capitalismului în diferite ţări ceea ce face ca socialismul să poată învinge la început într-o singură ţară sau în cîteva ţări.

Formarea lagărului socialist este o expresie a adîncirii crizei generale a sistemului capitalist mondial. Poziţiile imperialismului devin mereu mai şubrede.

Aşa cum ne învaţă Lenin, imperialismul duce contrazicerile capitalismului pînă la limitele extreme. Aceste contradicţii rod neîncetat la temelia sistemului imperialist.

Zi de zi, ceas de ceas, are loc o luptă permanentă, mai surdă sau mai violentă, între cei doi poli ai societăţii capitaliste: pe de o parte un pumn de monopolişti mereu mai puţini, odată cu concentrarea şi centralizarea capitalului şi masele de milioane de robi salariaţi, pe de altă parte. Această luptă exprimă în fapt contradicţia fundamentală a societăţii capitaliste.

Tocmai această accentuare a contradicţiei dintre capital şi muncă, crează premizele pentru ca masele să devină mereu mai conştiente de situaţia lor.

Astăzi, numeroase cifre şi fapte vin să prezinte un tablou elocvent al situaţiei din ţările capitaliste.

Militarizarea economiei, una din căile realizării de profituri maxime duce la scăderea nivelului de trai, la împingerea în ghiarele mizeriei a unor mase mereu mai numeroase.

Cresc impozitele, dat fiind cheltuielile uriaşe pentru înarmare. În Anglia, de pildă, oamenii muncii sînt nevoiţi să plătească sub forme de impozite directe şi indirecte pînă la 25 la sută din salariul lor. Iar în Franţa, potrivit relatărilor presei, impozitele directe şi indirecte obligă pe muncitor să-şi dea mai mult de o treime din salariu.

Dar impozitele nu sînt singurul mijloc de micşorare a salariului. Majorarea preţurilor, iată o altă formă de reducere a valorii reale a salariului.

A luat mari proporţii şomajul în ţările capitaliste. Astfel, conform unor date oficiale deobicei micşorate, numărul şomerilor a crescut în S.U.A. de la 1.162.000 în octombrie 1953, la 2.359.000 în decembrie 1953, apoi la 3,7 milioane oameni în martie 1954, iar astăzi, potrivit unor statistici ale sindicatelor americane, în S.U.A. sînt aproape 5.000.000 de şomeri totali.

Toate acestea în timp ce profiturile marilor trusturi cresc în proporţii nemaiîntîlnite. Acest fapt reiese cu claritate căci dacă în 1939 profiturile corporaţiilor din S.U.A. au fost de 6,5 miliarde dolari, în 1943 au crescut la 25 miliarde, în 1949 la 27,1 miliarde, în 1952 la 39 miliarde, iar în 1953 la 46 miliarde dolari. În 1954 profiturile trusturilor americane au continuat să crească.

Ne-am limitat pînă acum la unele aspecte economice care confirmă adîncirea contradicţiei dintre capital şi muncă. S-ar mai putea adăuga un element important: paralel cu creşterea exploatării are loc şi un proces de fascizare a vieţii publice din ţările capitaliste, şi în special în S.U.A. Ne vom limita în a cita din predica preotului american dr. John Bonnel care spunea într-o biserică din New-York: „Presa, radioul televiziunea, ziarele propagă frica şi nu mai există nici un loc în ţară unde să nu fi pătruns această frică. Nu mai fac excepţie nici bisericile creştine. Washingtonul este oraşul cel mai speriat, cel mai plin de frică din America. Fiecare om se teme de celălalt. Nu poţi să vorbeşti cinci minute fără să nu vie vorba despre Marele Inchizitor (Mc. Carthy — N.R.), iar atunci amuţesc cu toţii, încremenesc aproape de frică. Este foarte sinistru că această frică a cuprins pînă şi creierul oamenilor cu slujbe înalte." Citind aceste rînduri îţi revin în minte cuvintele lui Lenin, care spunea încă în 1918: „În această ţară, (S.U.A. — N.R.) pentru un singur cuvînt care îndeamnă la pace, bande de şovini împuşcă oamenii în stradă. Un preot, care nu a fost niciodată revoluţionar, a fost scos în stradă şi bătut la sînge numai pentru că a propovăduit pacea".

Lenin ne-a lăsat o indicaţie preţioasă arătînd cum se reflectă şi în militarizarea unei ţări legătura între politica internă şi externă a statului capitalist. „Militarismul contemporan este un rezultat al capitalismului — scria Lenin. In ambele sale forme el este o „manifestare vitală" a capitalismului: ca forţă militară folosită de statele capitaliste în ciocnirile lor externe... şi ca instrument care serveşte în mîinile claselor dominante pentru reprimarea oricărei forme de mişcare (economică şi politică) a proletariatului."

În domeniul relaţiilor externe statele imperialiste în frunte cu S.U.A. traduc pe plan diplomatic intensul proces de militarizare printr-o politică agresivă, cunoscută sub numele de politică „de pe poziţii de forţă", care în fapt exprimă turbarea cercurilor imperialiste faţă de creşterea forţelor păcii.

★

Situaţia astfel creată atît pe plan intern cît şi internaţional de statele imperialiste arată clar maselor largi populare că numai lupta lor activă, susţinută, poate salva omenirea de un nou război.

Lenin a prezis cu clarviziune că, la urma urmelor, însăşi capitalismul, contradicţiile crescînde ale imperialismului, învaţă şi educă pentru luptă majoritatea populaţiei globului pămîntesc, că această majoritate a populaţiei pămîntului este atrasă cu repeziciune neobişnuită în lupta pentru eliberarea sa.

Care sînt formele pe care le îmbracă această luptă şi cum se manifestă pe plan internaţional creşterea conştiinţei maselor?

Trebuie vorbit în primul rînd de sprijinul din ce în ce mai puternic pe care masele largi populare din ţările occidentale îl acordă politicii externe a Uniunii Sovietice. Acest lucru este de înţeles dat fiind faptul că Uniunea Sovietică răspunde prin acţiunile sale pe plan internaţional dorinţelor celor mai arzătoare ale popoarelor. Lenin sublinia mereu rolul pe care masele populare îl au în problemele păcii şi războiului. El arăta că masele populare din ţările capitaliste trebuie ajutate pentru a înţelege minciuna politicii imperialiste.

Amploarea mereu crescîndă a actualei mişcări a popoarelor pentru pace este o confirmare strălucită a încrederii pe care Lenin a avut-o în posibilitatea ca masele de milioane de oameni să intervină în problemele vitale pentru a hotărî destinele lor.

Acestei mişcări i s-au alăturat nu numai masele muncitoare din ţările capitaliste, dar şi oameni aparţinînd altor straturi sociale. Acest lucru este explicabil deoarece imperialismul american caută să lovească nu numai în statele democratice, ci şi în interesele partenerilor lor.

În această privinţă Lenin arăta că agenţii lui Wilson caută să lovească nu numai în tînăra Republică sovietică, ci ei urmăresc să „...înăbuşe revoluţia din Austria, ei dau ultimatum Elveţiei: nu vom da grîu dacă nu veţi intra în luptă împotriva guvernului bolşevic. Ei declară Olandei: să nu îndrăzniţi să-i primiţi pe ambasadorii sovietici: în caz contrar — blocada. Ei au o unealtă simplă — ştreangul foametei. Iată cu ce sugrumă ei popoarele!" Aceste aprecieri ale lui Lenin sînt pe deplin valabile şi în zilele noastre. Căci guvernanţii americani duc aşa-zisa politică „de pe poziţii de forţă" nu numai faţă de statele democratice, unde de altfel nu obţin nimic, ci şi faţă de partenerii lor din ţările capitaliste. E deajuns să ne amintim ameninţările repetate, oficiale sau mai puţin oficiale la adresa Franţei pentru a o determina să ratifice nefastele acorduri de la Paris, presiunile asupra Indiei, recentele ameninţări deschise la adresa Siriei, oprirea unui vas petrolifer finlandez care se îndrepta spre R. P. Chineză, presiunile asupra Japoniei cu scopul de a o sili să înceteze tratativele pentru reluarea relaţiilor cu Uniunea Sovietică etc. Această politică contrastează profund cu acţiunile guvernului sovietic care urmăreşte relaţii amicale pe bază de egalitate cu toate statele.

In întreaga lume capitalistă, ca un uriaş fluviu omenesc, se desfăşoară coloanele manifestanţilor care cer pace şi pîine, asemenea acestor demonstranţi germani.

Lenin a atras atenţia asupra unui pericol: al subestimării posibilităţilor propagandei imperialiste de inducere în eroare a maselor, propagandă care prezintă în mod mincinos politica statului sovietic. „Înşelarea maselor poporului în „materie" de politică externă este pusă la punct cu virtuozitate...", scria Lenin referindu-se la ţările capitaliste, unde azi ca şi ieri se încearcă înşelarea maselor prin teorii despre inevitabilitatea războiului.

Simţind pulsul maselor care cer tratative între marile puteri, în ultima vreme unii dintre politicienii occidentali vorbesc despre ţinerea unei asemenea conferinţe. Dar între a ţine discursuri şi a le traduce în viaţă este o distanţă pe care unele cercuri guvernante occidentale o trec cu greu. Este ştiut că Uniunea Sovietică a propus recent întrunirea unei conferinţe a Miniştrilor de Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei pentru a discuta o chestiune concretă care, graţie eforturilor guvernului sovietic, poate fi cu rapiditate rezolvată — problema tratatului de stat cu Austria. Desigur că o astfel de acţiune pune în încurcătură, pe de o parte, pe unii diplomaţi occidentali, iar pe de altă parte ajută maselor muncitoare din toată lumea să înţeleagă mai clar duplicitatea politicii guvernelor capitaliste adepte ale politicii „de pe poziţii de forţă".

★

Creşterea forţei maselor, a influenţei lor asupra vieţii publice din ţările capitaliste este dovedită şi de întărirea continuă a partidelor comuniste şi muncitoreşti.

În ciuda condiţiilor grele în care îşi desfăşoară activitatea, în ţările capitaliste partidele comuniste şi muncitoreşti au înregistrat succese considerabile.

Se poate da exemplul Partidului Comunist din Franţa care a obţinut la ultimele alegeri parlamentare un număr de voturi mai mare de cît al celorlalte partide.

Acţiunile de mare amploare desfăşurate de Partidul Comunist Francez, de pildă, în apărarea drepturilor muncitorilor, în apărarea independenţei naţionale a Franţei au provocat îngrijorarea cercurilor imperialiste. Şi exemplele care demonstrează influenţa din ce în ce mai mare a partidelor comuniste şi muncitoreşti în rîndul maselor muncitoare ar putea fi continuate.

★

O altă formă de manifestare a opoziţiei maselor faţă de politica guvernelor imperialiste sînt acţiunile revendicative mereu mai numeroase ale clasei muncitoare din ţările capitaliste.

Lupta muncitorilor pentru drepturi este indisolubil legată de lupta pentru pace şi independenţa naţională a popoarelor. Acesta este un element nou care dovedeşte adîncirea conştiinţei faptului că lupta economică neîmbinată cu cea politică nu poate avea succes. În luna ianuarie a acestui an, 840.000 de muncitori au participat la uriaşa grevă din Ruhr, împotriva încercărilor de lichidare a drepturilor sindicale ca şi împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Cifre impresionante arată creşterea mişcării greviste în toate ţările în care stăpînesc capitaliştii. În S.U.A., de pildă, în 1953 au avut loc 5.100 greve faţă de 4.737 în 1951. În legătură cu mişcarea muncitorească din Statele Unite trebuie amintite tratativele încheiate cu succes pentru fuzionarea celor două mari centre sindicale americane — C.I.O. şi A.F.L. Fără a neglija aspectul demagogic al acestei fuzionări, cunoscută fiind conducerea reacţionară a celor două sindicate, trebuie subliniat faptul că ea este şi un rezultat al presiunii maselor de muncitori americani. Unele critici aduse politicii guvernului Eisenhower de către conducătorii celor două sindicate sînt tot un rezultat al acelor forţe noi care sînt prezente şi în sînul mişcării muncitoreşti americane.

Nu de mult, cîteva mii de docheri din Liverpool şi Manchester au declarat grevă. Greva a fost sprijinită de 15.000 de docheri din cele două oraşe citate ca şi de cei din Bearkenhead. Desigur că pînă aci nimic nu pare nou, cunoscută fiind combativitatea docherilor englezi. Dar greva nu urmărea nici o revendicare economică, ci una cu caracter strict politic. Docherii au refuzat să mai lucreze, în semn de protest împotriva cererii administraţiei ca muncitorii care sînt membri ai sindicatului hamalilor şi docherilor, să iasă din rîndurile acestui sindicat care a fost exclus din Congresul Trade-Unionurilor britanice de către liderii sindicali de dreapta.

Întărirea partidelor comuniste şi muncitoreşti, creşterea combativităţii clasei muncitoare din ţările capitaliste, accentuarea caracterului politic al revendicărilor oamenilor muncii confirmă cuvintele lui Vladimir Ilici Lenin care cu 50 de ani în urmă spunea că „...în ciuda persecuţiilor, unirea muncitorilor din lumea întreagă creşte şi se întăreşte... Nu există putere pe pămînt care să poată zdrobi milioanele de muncitori ce devin din ce în ce mai conştienţi, din ce în ce mai uniţi şi mai organizaţi".

★

Un alt izvor de slăbiciune a lagărului imperialist este contradicţia dintre o mînă de naţiuni „civilizate" dominante şi popoarele coloniale şi dependente din lumea întreagă, popoare care numără sute de milioane de oameni. Asistăm în fapt astăzi la destrămarea sistemului colonial imperialist. „Revoluţia socialistă, ne-a învăţat Lenin, nu va fi numai şi mai ales o luptă a proletarilor revoluţionari din fiecare ţară împotriva burgheziei proprii — nu, ea va fi o luptă a coloniilor şi ţărilor subjugate de imperialism, a tuturor ţărilor dependente, împotriva imperialismului internaţional". Trezirea popoarelor Asiei şi Africii este o dovadă concludentă a triumfului ideilor leniniste, a influenţei pe care o exercită revoluţia socialistă. Astăzi, în Asia, ceva mai puţin de jumătate din populaţie trăieşte în ţări de democraţie populară. În locul Chinei celor „400 milioane de clienţi" tributari imperialismului, s-a născut o Chină populară, care a păşit pe calea dezvoltării multilaterale a culturii şi economiei sale naţionale.

O reflectare concludentă a schimbărilor care s-au petrecut în Asia este şi conferinţa ce se desfăşoară actualmente la Bandung, în Indonezia.

Luptei maselor populare din metropole a venit să i se adauge acum sutele de milioane de oameni aparţinînd popoarelor în trecut înapoiate şi oprimate de imperialism. *Lenin a arătat tocmai rolul deosebit al acestor mase datorită cărora are loc o accelerare fără precedent a ritmului dezvoltării istorice universale prin faptul că treptat marea majoritate a populaţiei globului începe să ia parte activă la procesul istoric. Pe acest temei spunea Lenin că „victoria definitivă a socialismului este absolut şi pe deplin asigurată".*

★

Lenin se ocupă pe larg în opera sa de contradicţiile dintre diferitele grupuri financiare şi puteri imperialiste în lupta pentru izvoare de materii prime, pentru teritorii străine. Ne vom limita în a reaminti doar două din aprecierile lui Lenin asupra contradicţiilor dintre ţările imperialiste.

Încă în 1920 arătînd care sînt bazele contradicţiilor dintre Statele Unite şi celelalte puteri capitaliste, Lenin spunea: *„America este puternică, toţi sînt acum datornicii ei, de ea depinde totul, ea este urîtă tot mai mult, ea îi jefuieşte pe toţi... America, nu se poate împăca cu celelalte ţări, pentru că între ea şi aceste ţări există profunde divergenţe economice, pentru că America este mai bogată decît ele".* Deplina actualitate a acestor cuvinte nici nu mai trebuie exemplificată, cunoscute fiind nenumăratele contradicţii şi divergenţe ce se manifestă în domeniul economic şi politic între S.U.A. şi „aliaţii" ei. De altfel, folosirea cuvîntului aliat este cu totul nepotrivită. Lenin arăta că fiecărei alianţe imperialiste îi sînt caracteristice contradicţii interne profunde; cauza acestor contradicţii o constituie nu disensiuni întîmplătoare, ci ostilitatea cea mai profundă şi de neîmpăcat dintre interesele economice ale ţărilor imperialiste. Contradicţiile dintre ţările capitaliste care se manifestă acum în Orientul Mijlociu şi Apropiat, în Indochina, sau divergenţele în chestiunea Taivanului, confirmă aprecierile marelui Lenin.

Geniala învăţătură leninistă a egalităţii în drepturi şi a prieteniei între popoare, a luptei pentru o pace trainică în lumea întreagă, dobîndeşte şi va dobîndi mereu noi victorii. „Burghezia — a spus marele Lenin — poate să se tot zvîrcolească, să turbeze pînă la a-şi pierde minţile, să sară peste cal...; procedînd astfel, burghezia procedează aşa cum au procedat toate clasele condamnate de istorie la pieire. Comuniştii trebuie să ştie că în orice caz viitorul e al lor şi de aceea noi putem (şi trebuie) să unim înflăcărarea cea mai mare în lupta revoluţionară cu considerarea cea mai lucidă şi făcută cu sînge rece a zvîrcolirilor turbate ale burgheziei".

SERGIU BRAND

A 10-A ANIVERSARE A TRATATULUI DE PRIETENIE, ASISTENŢĂ MUTUALĂ ŞI COLABORARE POSTBELICĂ DINTRE U. R. S. S. ŞI REPUBLICA POPULARĂ POLONĂ

Raportul tovarăşului B. Bierut

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

La 20 aprilie la Varşovia a avut loc şedinţa festivă consacrată celei de-a 10-a aniversări a Tratatului de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică dintre U.R.S.S şi Republica Populară Polonă. Şedinţa a fost convocată de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi de Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Polone.

În sala Teatrului de stat polonez, pavoazată cu drapelele Uniunii Sovietice şi Poloniei, s-au întrunit reprezentanţii organizaţiilor de partid şi obşteşti, muncitori de la întreprinderile din Varşovia, reprezentanţi ai ştiinţei, culturii, artei, activişti ai Asociaţiei pentru prietenia polono-sovietică. La şedinţă au participat B. Bierut, A. Zawadski, K. Rokossowski şi alţi conducători ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi ai guvernului polonez.

Asistenţa a salutat cu ovaţii furtunoase apariţia în prezidiu a delegaţiei guvernamentale sovietice în frunte cu N. S. Hruşciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

La şedinţă au participat de asemenea însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Polonia, I. A. Melnik, şi şefii ambasadelor statelor din lagărul democrat.

Şedinţa a fost deschisă de A. Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat. El a salutat cordial delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu N. S. Hruşciov. Cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Tratatului polono-sovietic, A. Zawadski a transmis calde salutări poporului sovietic, guvernului sovietic şi Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. El a urat noi succese poporului sovietic în construirea comunismului.

Întîmpinat cu căldură de asistenţă, B. Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a prezentat raportul cu privire la cea de-a 10-a aniversare a Tratatului polono-sovietic de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică.

Raportul lui B. Bierut a fost subliniat în repetate rînduri de furtunoase aplauze şi aclamaţii în cinstea prieteniei tot mai strînse dintre Polonia şi Uniunea Sovietică.

S-a dat apoi cuvîntul lui N. S. Hruşciov. Asistenţa a salutat cu aplauze îndelungate apariţia la tribună a conducătorului delegaţiei guvernamentale sovietice. Cuvîntarea de salut a lui N. S. Hruşciov a fost ascultată cu deosebită atenţie. Cuvintele cu care N. S. Hruşciov şi-a încheiat cuvîntarea de salut au fost primite cu ovaţii furtunoase.

A. Zawadski a declarat apoi şedinţa închisă. Toată asistenţa se ridică în picioare şi intonează Internaţionala.

După şedinţa festivă a urmat un bogat program artistic la care şi-au dat concursul artiştii de la teatrele din Varşovia, precum şi artiştii sovietici sosiţi în Polonia pentru a participa la festivităţile prilejuite de cea de-a 10-a aniversare a Tratatului polono-sovietic.

★ ★ ★

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — TASS transmite raportul prezentat de B. Bierut cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Tratatului de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică dintre U.R.S.S. şi Republica Populară Polonă.

Sărbătorim astăzi cea de-a 10-a aniversare a Tratatului de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică dintre Polonia populară şi Uniunea Sovietică. Foarte semnificativ este faptul că aniversarea acestui tratat istoric coincide cu solemnităţile consacrate memoriei lui V. I. Lenin. Acest tratat s-a născut doar din ideile revoluţiei socialiste victorioase pe care a condus-o Lenin, el este pătruns de spiritul ajutorului reciproc frăţesc, al solidarităţii internaţionale şi al egalităţii în drepturi a popoarelor, care şi-au găsit o expresie atît de minunată şi rodnică în nemuritoarele idei ale lui Lenin şi în acţiunile lui.

Marea importanţă istorică şi internaţională a tratatului a fost subliniată cu toată vigoarea de I. V. Stalin chiar cu prilejul semnării acestui document acum zece ani. I. V. Stalin a caracterizat în felul următor cotitura radicală în relaţiile polono-sovietice care s-au statornicit în cursul luptei de eliberare împotriva cotropitorilor hitlerişti şi au fost consfinţite cu tărie în tratatul încheiat:

„În decursul ultimelor cinci veacuri — a spus I. V. Stalin — relaţiile dintre ţările noastre abundau după cum se ştie, în elemente de înstrăinare reciprocă, în animozităţi şi adeseori în conflicte militare directe. Aceste relaţii au slăbit ambele noastre ţări, întărind imperialismul german.

Importanţa tratatului de faţă constă în aceea că el pune capăt şi înmormîntează aceste vechi relaţii dintre ţările noastre, creînd o bază reală pentru înlocuirea vechilor relaţii neprietenoase prin relaţii de alianţă şi prietenie între Uniunea Sovietică şi Polonia.

...Vechii cîrmuitori ai Poloniei n-au vrut să aibă relaţii de alianţă cu Uniunea Sovietică. Ei au preferat un joc politic între Germania şi Uniunea Sovietică. Şi desigur că au pierdut. ...Polonia a fost ocupată, independenţa ei călcată în picioare.

...Situaţia s-a schimbat în mod radical din momentul în care a luat naştere alianţa dintre ţările noastre. În prezent, ţările noastre nu mai pot fi opuse una alteia. În prezent există, de la Marea Baltică şi pînă la Carpaţi frontul unic al ţărilor noastre împotriva duşmanului comun, împotriva imperialismului german".

Astăzi, după zece ani cînd ne amintim aceste cuvinte, ne este mai uşor să înţelegem uriaşa importanţă istorică a faptului că acum „ţările noastre nu mai pot fi opuse una alteia". La cîte uneltiri, maşinaţiuni perfide, comploturi făţişe şi camuflate, diversiuni şi conspiraţii nu au recurs şi recurg pînă în ziua de astăzi imperialiştii şi corupţii lor agenţi de tot felul! Cîte încercări mîrşave nu a întreprins şi întreprinde neîncetat duşmanul de clasă pentru a opune popoarele noastre unul altuia! În zadar! Nici un complot duşmănos nu va mai zdruncina vreodată prietenia popoarelor, călită în focul marilor evenimente istorice, care se bizuie pe propria experienţă a milioane de oameni, pe ajutorul reciproc frăţesc şi pe colaborare, care întăresc şi sporesc forţele comune.

O cucerire istorică de nepreţuit a deceniului trecut o constituie faptul că tratatul de prietenie dintre popoarele noastre a pătruns adînc în inimile milioanelor de polonezi şi oameni sovietici, devenind în conştiinţa lor steaua călăuzitoare a colaborării frăţeşti în numele bunei stări comune şi al fericirii. Fiecare an a îmbogăţit tratatul nostru cu noi calităţi, izvorîte din realizările creatoare ale poporului polonez. Astăzi el este nu numai un document internaţional din cele mai importante ci şi simbolul legăturii tot mai strînse dintre ţările noastre, bazată pe idealurile comune şi pe ideologia comună a oamenilor muncii care construiesc o viaţă nouă. Expresia acestei noi comunităţi de sentimente o constituie solemnităţile de astăzi şi participarea la acestea a unor oaspeţi şi prieteni atît de eminenţi şi scumpi — delegaţia guvernamentală a marii Ţări a Sovietelor în frunte cu tovarăşul N. S. Hruşciov. Aceasta este pentru noi, pentru poporul nostru, o confirmare semnificativă şi de mare cinste a importanţei deosebite pe care puternica Ţară Sovietică, eroicul ei partid şi guvernul ei o atribuie alianţei şi prieteniei dintre popoarele sovietice şi poporul polonez. Poporul polonez apreciază extrem de mult această prietenie şi o va păzi veşnic ca pe o comoară de nepreţuit. El este mîndru de sentimentele pline de căldură pe care le nutresc oamenii sovietici faţă de Polonia populară frăţească.

Încheierea tratatului de prietenie dintre ţările noastre a coincis cu momentul eliberării depline de sub jugul cotropitorilor hitlerişti a tuturor teritoriilor Poloniei populare în noile ei frontiere de astăzi. Unul din faptele istorice cele mai importante pentru poporul polonez a fost restituirea străvechilor pămînturi ale Piaştilor de pe Oder, Neisse şi litoralul baltic poporului polonez.

În urma zdrobirii fascismului şi a victoriei istorice a U.R.S.S. în cel de-al doilea război mondial a luat fiinţă un stat polonez liber, renăscut din punct de vedere naţional şi social, în care oamenii muncii, sub conducerea partidului muncitoresc, au luat ferm puterea în mîinile lor.

Marea victorie a statului socialist în cel de-al doilea război mondial a permis unui şir întreg de popoare ale Europei să scuture jugul fascismului şi capitalismului, ceea ce a produs noi breşe în sistemul capitalist şi a dus la o nouă cotitură istorică în situaţia internaţională, la un nou raport de forţe pe arena internaţională. Această cotitură s-a adîncit considerabil în cursul celor cinci ani care au urmat, datorită victoriei revoluţiei chineze.

Popoarele eliberate în urma victoriilor armatei sovietice au păşit pe o cale nouă, au pornit la construirea unei vieţi noi pe baza transformărilor revoluţionare şi sociale.

Tratatul de prietenie încheiat între Polonia populară şi Uniunea Sovietică, de la a cărui semnare sărbătorim astăzi în mod solemn trecerea a 10 ani, oglindeşte această cotitură în situaţia internaţională, este un rezultat al ei. Acest act de alianţă şi prietenie exprimă caracterul nou al unor relaţii internaţionale cum nu a cunoscut niciodată şi nu putea să cunoască istoria lumii capitaliste. Ele sînt relaţii de ajutor reciproc frăţesc multilateral, dezinteresat şi de colaborare creatoare în interesul creşterii forţelor celor două ţări, precum şi în interesul păcii generale şi al progresului social.

Asemenea relaţii apar şi se întăresc în condiţiile unei depline încrederi reciproce la baza căreia se află aceleaşi năzuinţe sociale şi o ideologie comună. Izvorul acestor noi relaţii internaţionale îl constituie ideile marxist-leniniste ale internaţionalismului proletar. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, făurit şi educat de Lenin, a fost totdeauna şi este un luptător ferm şi consecvent pentru traducerea în viaţă a ideologiei internaţionalismului proletar.

Trebuie să înţelegem de aceea că semnificaţia socială a Tratatului de prietenie şi asistenţă mutuală dintre Polonia populară şi Uniunea Sovietică constă, aşadar, nu numai în faptul că este un tratat de bună vecinătate între două state — lucru fireşte important prin sine însuşi — ci şi în faptul că are o esenţă ideologică bine determinată. Experienţa de zece ani a relaţiilor dintre Polonia populară şi Uniunea Sovietică nu numai că a confirmat principiile puse la baza tratatului, dar le-a şi lărgit şi îmbogăţit considerabil în procesul traducerii lui în viaţă. Colaborarea dintre ţările noastre în domeniul relaţiilor politice, economice şi sociale a căpătat în prezent proporţii care nu puteau fi nici proiectate, nici prevăzute acum zece ani.

Alianţa şi prietenia cu Uniunea Sovietică au devenit pentru poporul polonez un sprijin moral şi material de nepreţuit în toate realizările creatoare cucerite de masele muncitoare din patria noastră în cursul deceniului care a trecut. Datorită ajutorului prietenesc al Uniunii Sovietice, puterea populară a putut să pună în funcţiune din primele zile întreprinderi industriale şi transporturile, să organizeze aprovizionarea populaţiei şi să pornească în acelaşi timp marea acţiune de împărţire a pămîntului moşieresc ţăranilor fără pămînt şi cu pămînt puţin.

Ajutorul generos, dezinteresat şi plin de abnegaţie al U.R.S.S. a salvat populaţia ţării noastre de foametea inevitabilă care o ameninţa în primii ani de după război cînd, în urma distrugerilor cauzate de război şi a jafului ocupanţilor, agricultura noastră nu putea să iasă imediat din starea de decădere.

Încă în timpul operaţiunilor militare din anul 1944, guvernul sovietic a acordat un ajutor însemnat populaţiei şi puterii populare de pe teritoriul polonez eliberat, livrîndu-i în mod gratuit o serie de mărfuri de primă necesitate din cele mai importante ca făină, sare, cărbune, petrol, chibrituri, ceai, precum şi materii prime şi materiale necesare pentru punerea în funcţiune a întreprinderilor industriale şi a transportului, pentru echiparea armatei. Imediat după eliberarea Varşoviei, republicile sovietice vecine au trimis populaţiei din capitala Poloniei şi din alte regiuni eliberate de către armata sovietică o cantitate însemnată de produse alimentare. Cu profundă emoţie l-am primit pe trimisul special al partidului comunist şi al guvernului sovietic, scumpul nostru oaspete de astăzi, tovarăşul N. S. Hruşciov, care a venit la noi cu acest ajutor. El ne-a adus în acelaşi timp cuvinte de îmbărbătare şi încurajare, care ne-au ajutat să trecem fără ezitare la opera grea, în condiţiile de atunci, a reconstruirii Varşoviei din ruine şi cenuşă.

După ce a amintit greutăţile prin care a trecut poporul polonez în ajunul şi în timpul eliberării ţării, Bierut a continuat: Trebuie să fim conştienţi de toate acestea pentru a înţelege şi mai profund importanta de nepreţuit a ajutorului, în acea vreme unic, grabnic, multilateral, cu adevărat frăţesc din partea Uniunii Sovietice care trecea ea însăşi pe atunci prin dificultăţile provocate de un război îndelungat, cel mai greu din istorie. „Adevăraţii prieteni la nevoie se cunosc" sună o veche zicătoare poloneză. În noaptea sumbră a ocupaţiei hitleriste polonezii au aşteptat zorile libertăţii din Răsărit şi nu s-au înşelat. Bubuitul victorioaselor tunuri sovietice de la Stalingrad a trezit curajul, a anunţat eliberarea. Şi apoi, în primii ani după eliberare, Polonia a fost o ţară care se ridica din distrugeri nemaivăzute şi care învingea lipsa lucrurilor celor mai indispensabile. Marele şi puternicul stat socialist a manifestat faţă de ţara noastră cea mai mare grijă păzind întotdeauna principiile egalităţii în drepturi şi ale respectării suveranităţii noastre, apărînd aceste principii atunci cînd reprezentanţii puterilor imperialiste încercau să le încalce. Să ne amintim doar de riposta categorică pe care I. V. Stalin a dat-o lui Churchill în martie 1946 în urma încercării acestuia de a contesta drepturile Poloniei în ce priveşte frontierele ei vestice, şi de riposta similară dată de V. M. Molotov statelor occidentale în aceeaşi chestiune în aprilie 1947.

Poporul polonez a învins uriaşe greutăţi şi după nenorocirile prin care a trecut s-a refăcut cu o repeziciune nemaivăzută, datorită ajutorului frăţesc şi dezinteresat, plin de abnegaţie, al marii Ţări Sovietice care ne-a acordat încredere, deoarece avea încredere în forţele inepuizabile şi de nădejde ale revoluţiei noastre populare. Chezăşia prieteniei în relaţiile noastre reciproce au fost şi continuă să fie principiile leniniste ale solidarităţii proletare internaţionale după care se călăuzeşte neabătut şi neîncetat P.C.U.S., iar după modelul şi exemplul lui — şi partidul nostru.

Este greu să se ilustreze în cifre volumul ajutorului pe care ni l-a acordat Uniunea Sovietică în cursul ultimilor zece ani, deoarece cifrele nu pot cuprinde multe elemente importante: ele nu cuprind marele ajutor al oamenilor sovietici care din primul moment al eliberării Poloniei ne-au ajutat prin cunoştinţele lor profesionale, prin munca şi sfaturile lor, prin eforturile lor multilaterale şi pline de abnegaţie în diferite domenii.

Noi am avut posibilitatea să ne bucurăm nu numai de experienţa, ci şi de ajutorul economic şi financiar nemijlocit al Uniunii Sovietice, atît în perioada refacerii ţării din ruinele războiului, cît şi în perioada înfăptuirii măreţei construcţii capitale în cadrul planului de şase ani. Suma totală a împrumuturilor şi creditelor primite de Polonia prin livrările de mărfuri şi utilaj industrial din Uniunea Sovietică s-a ridicat în ultimii zece ani la aproximativ 3.000.000.000 ruble, din care o treime a şi fost amortizată. Condiţiile creditului pe termen lung sînt avantajoase aşa cum pot să fie între ţările lagărului socialist.

Schimbul de mărfuri între Polonia şi U.R.S.S. creşte an de an, reprezentînd pentru cele două ţări un factor însemnat de satisfacere a nevoilor lor. Acest schimb de mărfuri are însă pentru Polonia o deosebită însemnătate. El cuprinde livrări importante pentru dezvoltarea industrială a ţării noastre, maşini şi obiective industriale întregi, precum şi materii prime, materiale, combustibil etc., necesare industriei şi transporturilor. Livrările sovietice constituie unul din factorii principali ai construcţiei noastre socialiste planificate.

În cursul ultimului deceniu, schimbul de mărfuri între Polonia şi Uniunea Sovietică a crescut de zece ori. Greutatea specifică a Uniunii Sovietice în volumul comerţului exterior al Poloniei a fost anul trecut de aproape 38%, iar schimbul de mărfuri al Poloniei cu ţările lagărului socialist a fost de 70% din volumul întregului nostru comerţ exterior.

Construcţia, modernizarea industriei grele şi a celei constructoare de maşini — bazele industrializării socialiste a Poloniei — în ritmul rapid care se desfăşoară în ţara noastră, ar fi fost cu neputinţă fără ajutorul sovietic. Noi primim din partea Uniunii Sovietice pe bază de credit cîteva zeci de mari întreprinderi industriale, printre care se numără asemenea întreprinderi ca combinatul siderurgic „Lenin", uzina de oţeluri superioare din Varşovia, uzinele de automobile din Varşovia şi Lublin, centralele electrice de la Jaworzno, Varşovia şi Dyhow, uzina de îngrăşăminte azotoase de la Kendzejin, fabrica de carbid de la Oswiencim, fabrica de ciment de la Wejbice, întreprinderile textile de la Petrokowo, Zambruw şi Fasty şi multe altele. Construirea majorităţii noilor întreprinderi industriale se bazează pe documentaţia tehnică sovietică, pe livrările sovietice de utilaj şi maşini, precum şi pe ajutorul specialiştilor sovietici la construcţie şi montaj.

Uniunea Sovietică acordă ţărilor de democraţie populară un multilateral ajutor tehnico-ştiinţific în toate domeniile economiei naţionale, dîndu-le de asemenea posibilitatea de a pregăti în instituţiile ei de învăţămînt superior specialişti cu înaltă calificare în diferitele ramuri ale ştiinţei şi tehnicii. În prezent, în Uniunea Sovietică învaţă aproape 2.000 de studenţi şi tineri oameni de ştiinţă din Polonia.

Tot mai larg se desfăşoară schimbul de experienţă ştiinţifică între oamenii de ştiinţă ai celor două ţări. Folosim pe scară tot mai largă marile realizări ale ştiinţei şi progresului tehnic sovietic. Uniunea Sovietică ne împărtăşeşte realizările ştiinţei sale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. Acesta este un minunat exemplu de atitudine a unui stat socialist faţă de cuceririle ştiinţei, atitudine care se deosebeşte fundamental

(Continuare în pag. 6-a)

Cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov, şeful delegaţiei guvernamentale sovietice, la şedinţa festivă de la Varşovia din 20 aprilie 1955:

Dragi tovarăşi, prieteni!

Din însărcinarea Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, îngăduiţi-mi să vă salut din toată inima pe dvs. şi prin dvs. întregul popor polonez frate, cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a încheierii Tratatului de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică dintre ţările noastre.

Acest tratat a consfinţit pentru totdeauna prietenia de nezdruncinat dintre popoarele sovietic şi polonez, prietenie care are rădăcini istorice adînci. Prietenia dintre popoarele noastre s-a întărit şi s-a călit îndeosebi în cursul luptei comune împotriva cotropitorilor hitlerişti, pentru libertatea şi independenţa popoarelor Uniunii Sovietice şi Poloniei.

Ultimii zece ani de dezvoltare a Poloniei populare au arătat cît de uriaşe sînt succesele pe care le poate obţine un popor care s-a eliberat de cătuşele odioase ale capitalismului şi a păşit pe calea construcţiei socialiste. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, poporul polonez a parcurs o cale glorioasă de luptă şi victorii şi şi-a transformat ţara într-o republică populară cu adevărat liberă şi independentă. În Polonia populară au fost înfăptuite mari transformări în toate domeniile construcţiei de stat, economice şi culturale. Creşte şi se întăreşte statul democrat-popular polonez, a cărui bază trainică este alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime.

Republica Populară Polonă are în prezent o industrie puternică, care se dezvoltă neîncetat şi care permite dezvoltarea cu succes a agriculturii, a industriei uşoare, a tuturor ramurilor economiei ţării, ridicarea necontenită a bunei stări a oamenilor muncii. Poporul polonez a obţinut aceste succese datorită faptului că el îşi construieşte viaţa pe baza învăţăturii atotbiruitoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Călăuzite de teoria ştiinţifică a marxism-leninismului, popoarele din numeroase ţări din Europa şi Asia au răsturnat dominaţia exploatatorilor, au luat puterea în propriile lor mîini şi păşesc cu încredere pe calea construirii socialismului. Sub steagul marxism-leninismului luptă sute de milioane de oameni din întreaga lume.

În aceste zile, întreaga omenire progresistă sărbătoreşte în mod solemn împlinirea a 85 de ani de la naşterea lui Vladimir Ilici Lenin, genialul revoluţionar şi teoretician al marxismului, marele conducător şi învăţător al oamenilor muncii din toate ţările.

Leninismul luminează calea luptei victorioase a oamenilor muncii pentru eliberarea lor. Cuprinzînd masele, ideile leniniste au devenit o mare forţă de transformare a societăţii pe baze socialiste.

Lenin a indicat maselor muncitoare calea spre eliberarea de sub capitalism. El a organizat partidul bolşevicilor, sub a cărui conducere popoarele din Rusia au înfăptuit Marea Revoluţie din Octombrie, au creat primul stat din lume al muncitorilor şi ţăranilor.

Imperialiştii au întîmpinat cu o furie bestială naşterea Ţării Sovietelor. Ei s-au năpustit asupra ei cu toate forţele lor, dar au fost zdrobiţi şi izgoniţi în mod ruşinos de pe pămîntul sovietic. Poporul sovietic, credincios leninismului, a construit un puternic stat socialist, adevărată patrie a oamenilor muncii, speranţa şi bastionul păcii în lumea întreagă, a repurtat victorii istorice de însemnătate mondială în transformarea socialistă a ţării.

„Republica noastră socialistă a Sovietelor, spunea V. I. Lenin, va sta trainic ca o făclie a socialismului internaţional şi ca un exemplu pentru toate masele muncitoare".

Marele Lenin a arătat că imperialiştii vor întreprinde încercări nenumărate pentru a împiedica mersul nostru înainte. El avea o încredere profundă în forţele creatoare de neînvins ale popoarelor care construiesc socialismul. Toate socotelile imperialiştilor de a zădărnici dezvoltarea victorioasă a socialismului sînt sortite eşecului, spunea Lenin, „deoarece nu poţi calcula just cînd te afli pe calea spre pieire".

O învăţătură concretă care confirmă această concluzie reprezintă evenimentele din perioada celui de-al doilea război mondial. Imperialismul mondial a crescut şi a înarmat sîngerosul fascism german care intenţiona să distrugă Uniunea Sovietică, să înrobească popoarele din Polonia, Cehoslovacia şi alte ţări. Bandiţii imperialişti şi-au greşit socotelile. Germania hitleristă a fost zdrobită, ura popoarelor faţă de barbarii fascişti a dus la crearea unei puternice coaliţii antihitleriste şi războiul a urmat cu totul altă cale decît aceea pe care voiau să îndrume imperialiştii acest război. După cum prevăzuse Lenin, din cel de-al doilea război mondial lumea imperialistă a ieşit cu noi pierderi dintre cele mai grele. Popoarele unei serii de ţări din Europa şi Asia au răsturnat, au zdrobit în ţările lor capitalismul, au păşit ferm pe calea dezvoltării socialiste.

În această ordine de idei nu se poate să nu reamintim cuvintele cu adevărat profetice rostite de Lenin în primii ani ai puterii sovietice: **„Prima revoluţie bolşevică** a smuls **prima sută de milioane de oameni** de pe pămînt din războiul imperialist, din lumea imperialistă. Următoarele vor smulge din asemenea războaie şi dintr-o asemenea lume întreaga omenire".

Popoarele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Polone şi ale celorlalte ţări de democraţie populară au creat puternicul lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului, care reuneşte 900 milioane de oameni — mai bine de o treime din întreaga omenire. Între ţările acestui lagăr s-au făurit relaţii noi, fără precedent, bazate pe comunitatea ţelului şi intereselor, pe principiile egalităţii în drepturi şi prieteniei frăţeşti. Fiecare din ţările acestui lagăr porneşte de la dorinţa sinceră de a se ajuta una pe alta în toate domeniile construirii vieţii noi. Fiecare din aceste ţări este de fapt un stat liber şi independent care duce o politică exprimînd interesele vitale ale poporului său. În aceasta nu se poate să nu se vadă o întruchipare a marilor idei leniniste **despre prietenia dintre popoarele libere** şi egale în drepturi, un triumf al principiilor internaţionalismului.

Tocmai aceasta este natura relaţiilor dintre Republica Populară Polonă şi Uniunea Sovietică. Rezultatele ultimilor zece ani au confirmat pe de-a-ntregul convingerea exprimată în tratat că menţinerea prieteniei şi colaborării strînse între popoarele sovietic şi polonez va servi cauza succesului dezvoltării economice a celor două ţări. Legăturile economice care se extind an de an între Uniunea Sovietică şi Polonia populară, între toate ţările de democraţie populară, aduc popoarelor din ţările noastre roade minunate. Aceasta contribuie la accelerarea ritmului de dezvoltare a economiei naţionale.

La aceasta a contribuit într-o mare măsură crearea pieţii mondiale socialiste ceea ce a avut o mare importanţă pentru asigurarea independenţei economice a ţărilor democrat-populare faţă de monopolurile capitaliste.

Se dezvoltă tot mai larg legăturile culturale dintre Polonia şi Uniunea Sovietică care îmbogăţesc reciproc cultura popoarelor noastre.

Cei zece ani care au trecut au confirmat pe de-a-ntregul cuvintele lui I. V. Stalin că tratatul sovieto-polonez marchează o cotitură radicală în relaţiile dintre ţările noastre şi constituie o chezăşie a independenţei Poloniei noi, democrate, o chezăşie a puterii sale, a înfloririi sale. Oamenii sovietici se bucură împreună cu dumneavoastră de succesele dumneavoastră şi sînt gata întotdeauna să acorde fratelui lor — poporul polonez — sprijin multilateral şi ajutor în munca lui creatoare.

Rolul conducător al Partidului Muncitoresc Unit Polonez în stat, alianţa trainică dintre clasa muncitoare şi ţărănime, munca plină de abnegaţie a poporului polonez, ajutorul şi sprijinul întregului lagăr democratic, toate acestea constituie o garanţie sigură a faptului că poporul curajos şi harnic al Poloniei va obţine noi succese şi mai mari în construirea societăţii socialiste.

Tovarăşi! Tratatul de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică dintre ţările noastre are o uriaşă importanţă internaţională. Alianţa şi prietenia dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Polonă, alianţa şi prietenia dintre toate ţările de democraţie populară reprezintă un bastion puternic împotriva imperialismului german.

Tratatul polono-sovietic prevede luarea de către Uniunea Sovietică şi Polonia a tuturor măsurilor de care dispun pentru înlăturarea oricărei primejdii de repetare a agresiunii din partea Germaniei militariste sau a oricărui alt stat care s-ar alia cu aceasta direct sau sub orice altă formă. Acelaşi scop este urmărit şi de alte tratate similare, încheiate de Uniunea Sovietică cu ţările democrat-populare din Europa. Importanţa deosebită a acestor tratate constă în faptul că ele nu sînt îndreptate împotriva altor popoare, inclusiv împotriva poporului german; ele îşi propun ca sarcină crearea unui sistem trainic de apărare împotriva militarismului german.

Experienţa istoriei arată că cauza păcii şi securităţii în Europa depinde în primul rînd de înfrînarea militarismului german, care în ultimele decenii a dezlănţuit nu odată războaie sîngeroase şi a ameninţat independenţa naţională a ţărilor Europei, pricinuind popoarelor nenorociri nenumărate. De aceea, Uniunea Sovietică, Republica Populară Polonă şi celelalte ţări democrate din Europa fac şi vor face totul pentru a împiedica repetarea agresiunii germane.

Tratatele dintre Uniunea Sovietică, Polonia şi celelalte ţări de democraţie populară din răsăritul Europei creează un nou sistem de relaţii în Europa, un sistem de relaţii între state libere, suverane, iubitoare de pace, care serveşte cauza asigurării unei păci trainice şi îndelungate în Europa. Această cauză o serveşte şi Republica Democrată Germană care este un factor important în lupta pentru crearea unei Germanii unite, independente, democrate şi iubitoare de pace.

O mare importanţă pentru cauza securităţii europene o are de asemenea îmbunătăţirea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Iugoslavia, realizată în ultima vreme. Popoarele Uniunii Sovietice au nutrit întotdeauna sentimente de prietenie faţă de popoarele Iugoslaviei. Sîntem convinşi că relaţiile bazate pe reciprocitate, dintre ţările noastre, se vor îmbunătăţi şi se vor întări şi de acum înainte.

În aceeaşi direcţie, în direcţia îmbunătăţirii, se dezvoltă şi relaţiile dintre Iugoslavia şi Polonia, dintre Iugoslavia şi Republica Populară Chineză şi alte ţări.

Forţele reacţiunii imperialiste duc o politică de agresiune, desfăşoară cursa înarmărilor şi înjghebează blocuri de tot felul îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace. Este necesar ca acestor forţe să li se opună forţele strîns unite ale ţărilor lagărului iubitor de pace care s-au format în urma victoriei clasei muncitoare şi a ţărănimii. Chezăşia trăiniciei şi fermităţii acestui lagăr este respectarea consecventă şi hotărîtă a principiilor marxism-leninismului de către partidele care conduc aceste ţări.

Politicii de pace şi întărire a securităţii popoarelor i se opune politica statelor imperialiste, care reînvie militarismul în Germania occidentală. Nesocotind dorinţa popoarelor, călcînd în picioare tratatele internaţionale, guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei se grăbesc să accelereze crearea armatei vest-germane în vederea folosirii ei ca forţă mercenară pentru noi aventuri împotriva Uniunii Sovietice, Poloniei şi altor ţări.

Ratificarea acordurilor de la Paris a fost obţinută prin folosirea unor ameninţări şi a unui şantaj fără precedent în istoria relaţiilor internaţionale. Acordurile de la Paris, strecurate printr-o metodă atît de ruşinoasă, nu au o bază trainică, deoarece ele au fost adoptate contrar voinţei popoarelor.

Popoarele ţărilor europene îşi dau seama de primejdia pe care o prezintă pentru ele o armată vest-germană refăcută, înarmată cu toate tipurile de arme moderne, inclusiv cu arme nucleare, condusă de generali hitlerişti şi neîngrădită cu nimic în acţiunile ei.

Dată fiind primejdia pe care o prezintă acordurile de la Paris, cele opt ţări europene, care au luat parte la conferinţa de la Moscova, au hotărît să ia măsuri pentru a-şi asigura securitatea, să facă pregătiri în vederea încheierii unui tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală şi să creeze un comandament militar unic.

Guvernele ţărilor democrate nu pot proceda altfel în condiţiile în care militarismul german îşi ridică din nou capul. A proceda altfel ar însemna a da dovadă de o nepăsare inadmisibilă. Or noi nu vrem să fim luaţi prin surprindere şi vom întări neobosit forţa şi puterea lagărului nostru iubitor de pace.

Uniunea Sovietică a luptat cu perseverenţă ca în Europa să fie creat un sistem general european de securitate colectivă la care să colaboreze toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, şi la care să participe şi S.U.A. Dar nu s-a reuşit să se obţină acest lucru, deoarece cercurile guvernante din Statele Unite ale Americii au împiedicat realizarea unei colaborări generale europene.

Guvernul Uniunii Sovietice duce o politică externă de pace întemeiată pe principiile leniniste ale coexistenţei paşnice a sistemelor socialist şi capitalist. Există două căi, două linii în politica internaţională: pe de o parte — linia pe care o susţin Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară — linia spre rezolvarea paşnică a problemelor nerezolvate; pe de altă parte, linia imperialiştilor — care înseamnă cursa înarmărilor şi pregătirea în vederea unui război. Toţi acei cărora le este scumpă cauza păcii se pronunţă pentru coexistenţa paşnică a celor două sisteme.

Noi nu trecem cu vederea faptul că între ţările capitalismului şi ţările socialismului există contradicţii. Dar cu toate acestea noi sîntem convinşi că, respectînd principiul coexistenţei, se pot asigura relaţii paşnice între ţări şi popoare. Nu este un secret că capitaliştii sînt adversari ai comunismului, tocmai de aceea şi sînt capitalişti. Fireşte că comuniştii şi masele largi de oameni ai muncii, care simpatizează cu ei, sînt adversari ai capitalismului, care este un sistem de exploatare a omului de către om, dă naştere la crize pustiitoare şi războaie nimicitoare, aduce suferinţe şi nenorociri majorităţii covîrşitoare a oamenilor.

Oricît ar vrea capitaliştii şi guvernele lor să distrugă lagărul socialist, aceasta nu depinde de ei. Lagărul socialismului creşte şi se întăreşte neîncetat aşa cum se dezvoltă şi creşte tot ce este tînăr, sănătos şi progresist. Acum se vor găsi puţini nebuni care să creadă serios în posibilitatea de a întoarce înapoi mersul evoluţiei istorice.

Totodată trebuie să spun că acum sînt puţini acei care cred în legendele răspîndite de ideologii imperialismului că ţările socialismului impun cu forţa altor popoare rînduirea lor socială. Revoluţiile nu vin din afară. Ele se produc în urma contradicţiilor interne dintre oamenii muncii şi exploatatorii din fiecare ţară. Domnii imperialişti ar fi trebuit de multă vreme să înţeleagă acest adevăr elementar. Privind lucid faptele reale şi raportul de forţe se poate trage concluzia că coexistenţa paşnică este singura cale de dezvoltare justă şi rezonabilă.

În domeniul relaţiilor internaţionale, Uniunea Sovietică vede principala sa sarcină în slăbirea încordării în relaţiile internaţionale, în întărirea şi dezvoltarea legăturilor de afaceri şi a colaborării cu toate ţările, în asigurarea unei păci trainice şi îndelungate.

Una din manifestările grăitoare ale năzuinţei Uniunii Sovietice de a soluţiona pe cale paşnică problemele nerezolvate o constituie tratativele sovieto-austriace cu privire la tratatul de stat cu Austria, care s-au încheiat recent la Moscova. Aceste tratative au o mare însemnătate pentru cauza slăbirii încordării în relaţiile internaţionale şi dovedesc că atunci cînd de ambele părţi există dorinţă şi bunăvoinţă, problemele internaţionale pot şi trebuie să fie rezolvate pe cale paşnică.

O mare contribuţie la asigurarea păcii în întreaga lume aduc popoarele ţărilor Asiei şi Africii. Ele iau în propriile lor mîini rezolvarea problemelor celor mai importante ale politicii externe a ţărilor lor şi iau tot mai hotărît atitudine împotriva asupririi coloniale, a politicii imperialiste de pregătire a războaielor şi de folosire a popoarelor ca unelte ale puterilor coloniale. În această acţiune, un rol important are conferinţa ţărilor Asiei şi Africii care are loc în aceste zile la Bandung.

Imperialiştii aţîţă vrajba între popoare şi se străduiesc îndeosebi să trezească în rîndurile popoarelor din ţările capitaliste sentimente de ostilitate faţă de Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi faţă de celelalte ţări democrate.

Cu o sinceritate cinică, numeroşi reprezentanţi de seamă ai statelor capitaliste, şi îndeosebi ai S.U.A., trîmbiţează planuri de nimicire a unor state întregi, de distrugere a oraşelor, de exterminare a milioane de oameni. Toate acestea dovedesc oare că cercurile guvernante ale statelor imperialiste tind spre pace? Multe ziare şi reviste din S.U.A. ţipă într-una despre pregătirile în vederea războiului. În acelaşi timp, guvernul S.U.A. înfiinţează un departament pentru problemele dezarmării. Nu ar fi oare mai bine ca în locul înfiinţării unui asemenea departament să se interzică propaganda de război aşa cum s-a făcut în Uniunea Sovietică, în ţările de democraţie populară? Nu ar fi oare mai bine să se accepte propunerea Uniunii Sovietice pentru interzicerea folosirii armelor atomice şi cu hidrogen şi a fabricării lor? Nu ar fi oare mai bună o întrecere nu în producţia armelor de exterminare în masă a oamenilor, ci folosirea energiei atomice în scopuri paşnice?

Guvernul Uniunii Sovietice a făcut declaraţii clare în problemele privind încetarea cursei înarmărilor şi în această acţiune noi sîntem sprijiniţi de întreaga omenire progresistă.

Imperialiştii născocesc gogoriţe despre „cortina de fier" cu care Uniunea Sovietică s-ar fi izolat de lumea capitalistă. Să vedem cine creează în realitate această cortină. În ultimii ani, în Uniunea Sovietică au venit foarte mulţi oameni din S.U.A., din Anglia şi din alte ţări capitaliste. Printre ei sînt mulţi reprezentanţi ai burgheziei oameni destul de reacţionari, care propovăduiesc concepţii departe de a fi progresiste. Li s-a permis totuşi să viziteze Uniunea Sovietică şi deplasîndu-se peste tot nu au întîmpinat piedici în calea lor sub forma „cortinei de fier" despre care scrie atît de mult presa burgheză.

Ce fac însă cercurile guvernante ame-

(Continuare în pag. 6-a)

Raportul tovarășului B. Bierut

(Urmare din pag. 5-a)

de aceea a statelor capitaliste care vor să monopolizeze și să țină secrete realizările gîndirii omenești pentru a le folosi în scopul instaurării tiraniei și dominației lor asupra lumii.

Ajutorul Uniunii Sovietice va permite oamenilor de știință polonezi să desfășoare cercetări multilaterale și va constitui un stimulent pentru dezvoltarea fizicii nucleare în Polonia.

Între țările noastre crește și se lărgește colaborarea în toate domeniile vieții culturale. Literatura și arta sovietică, teatrul, filmele, cîntecele sovietice se bucură în Polonia de o mare și crescîndă popularitate. În decurs de zece ani au fost traduse în limba polonă 5.600 cărți sovietice, tirajul lor total ajungînd la aproape 100 milioane exemplare. De mare succes se bucură în Polonia filmele sovietice, iar filmele poloneze se bucură de același succes în U.R.S.S. (anumite filme poloneze au fost vizionate în U.R.S.S. de 5—14 milioane oameni). Cărțile poloneze traduse se bucură de mare popularitate în rîndurile cititorilor sovietici.

Creșterea neîncetată a rîndurilor Asociației de prietenie polono-sovietică constituie una din multiplele manifestări ale prieteniei noastre și ale simpatiei crescînde a maselor de oameni ai muncii din Polonia față de poporul sovietic. În timp ce în 1947 această asociație număra 475.000 membri, după un an, în 1948, ea grupa peste 1.000.000 de persoane, iar în 1950 — peste 4.000.000. În prezent, asociația numără peste 7.100.000 membri.

Astăzi, în lumina succeselor obținute în cei zece ani de existență a Tratatului polono-sovietic, ne dăm seama mai limpede ca oricînd de toate transformările care se produc sub ochii noștri.

Va trebui probabil să biruim încă destule greutăți. Astăzi însă, mai mult ca oricînd sîntem convinși că nu există greutăți pe care să nu le putem birui mulțumită activității și coeziunii crescînde a maselor de oameni ai muncii, mulțumită ajutorului reciproc și solidarității frățești a Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, mulțumită puterii crescînde, superiorității lagărului nostru și forțelor păcii din lumea întreagă.

Multe am învățat noi în anii care au trecut, un adevăr însă ne-a devenit deosebit de evident. În ultima vreme a ieșit la iveală mai mult ca oricînd chipul hrăpăreț al imperialismului american și al complicilor lui — cinicii restauratori ai wehrmachtului hitlerist, nerușinații aventurieri care agită arma atomică.

Dictatorii americani care au impus ratificarea acordurilor de la Paris și remilitarizarea Germaniei occidentale și care încearcă totodată să zădărnicească tratativele în problema dezarmării, vor întîmpina fără îndoială o rezistență crescîndă din partea popoarelor Europei occidentale. Poziția Uniunii Sovietice în problema austriacă, salutată cu atîta entuziasm de poporul austriac, aruncă o lumină puternică asupra manevrelor neîndemînatice, contradictorii ale politicienilor imperialiști.

În același timp, tot mai puternic își ridică glasul popoarele Asiei și Africii, care, dîndu-și seama de forța uriașă pe care o reprezintă solidaritatea lor, doresc să rupă lanțurile colonialismului care le încătușează și să împiedice transformarea țărilor lor în baze militare ale agresorilor americani.

O condiție absolut necesară a victoriei forțelor păcii asupra forțelor războiului este puterea crescîndă și superioritatea lagărului nostru, coeziunea lui, colaborarea în domeniul apărării împotriva agresiunii, capacitatea lui de apărare. Acestui scop îi va servi comandamentul unic al forțelor noastre armate. Cu cît vor fi mai mari puterea și coeziunea lagărului nostru, cu atît mai cu succes vom putea răcori capetele înfierbîntate ale aventuriștilor atomici, căci va fi limpede că orice încercare de provocare se va termina cu înfrîngerea lor. Tratatul polono-sovietic face parte integrantă și constituie o verigă de neclintit a întregului sistem de securitate al lagărului nostru. De aceea, îl vom păzi ca lumina ochilor.

Sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a Tratatului polono-sovietic de prietenie și asistență mutuală, este nu numai un prilej de bilanț al minunatelor rezultate ale colaborării noastre frățești. Ea este nu numai un prilej de privire retrospectivă și de împărtășire a amintirilor, suferințelor și frămîntărilor comune care au apropiat atît de mult popoarele noastre. Ea este pentru noi un stimulent și un îndemn de a ne încorda eforturile creatoare în scopul ridicării productivității muncii, sporirii producției agricole, reducerii prețului de cost, întăririi capacității noastre de apărare. O chezășie de nădejde a apărării securității și ridicării bunăstării noastre, a mersului nostru înainte în numele vieții milioanelor de oameni simpli, este creșterea forțelor și coeziunea ideologică a întregului lagăr al păcii și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică. De aceea, prietenia fierbinte dintre popoarele noastre va lumina cu o flacără mai strălucitoare. Un minunat simbol al acestei prietenii este Palatul culturii și științei „I. V. Stalin" — măreț dar al popoarelor sovietice frățești — care se construiește în inima capitalei noastre.

În ziua celei de a 10-a aniversări a tratatului de prietenie între popoarele Poloniei și Uniunii Sovietice, avem dreptul să spunem că nu am înșelat încrederea prietenilor noștri și n-o vom înșela niciodată. Sîntem profund recunoscători și îndatorați pentru marele ajutor pe care l-am primit în clipele cele mai grele pentru poporul nostru și ținem bine minte aceasta, întărind necontenit în conștiința noastră mărețele și nemuritoarele idei ale solidarității proletare internaționale.

Astăzi, cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a încheierii tratatului care a pus pentru prima dată în istoria noastră bazele coexistenței și colaborării frățești între popoarele noastre, aș dori ca în numele tuturor acelora care ne-am adunat aci, în numele partidului și poporului nostru, să transmit popoarelor sovietice cele mai calde felicitări și să le exprim sentimentele noastre sincere de prietenie frățească.

Boleslaw Bierut și-a încheiat raportul cu urări în cinstea prieteniei polono-sovietice tot mai puternice, în cinstea Uniunii Sovietice — bastionul păcii, steaua călăuzitoare a întregii omeniri, în cinstea păcii în lumea întreagă.

Raportul lui B. Bierut a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze furtunoase și îndelungate, de ovații în cinstea prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele Poloniei și Uniunii Sovietice.

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. 5-a)

ricane? Ele nu lasă să intre în S.U.A. oameni iubitori de pace, pun cetățenilor sovietici invitați să viziteze Statele Unite ale Americii condiții care jignesc demnitatea omului. Așadar nu în Uniunea Sovietică există o „cortină de fier"; ea a fost creată în Statele Unite ale Americii.

Sau să luăm dezvoltarea relațiilor comerciale. Statele Unite ale Americii interzic țărilor dependente de ele comerțul internațional liber îndeosebi cu țările lagărului democratic. Ele vor să ne vîndă mărfuri fără căutare, care nu-și găsesc desfacere, și spun totodată că vor să primească în schimb materii prime strategice. Se înțelege că fiecare stat care se respectă nu poate accepta asemenea condiții înrobitoare. Noi am spus și spunem — să facem comerț pe bază de egalitate. Un asemenea comerț va contribui la apropierea dintre popoare, la o mai bună înțelegere între ele.

Cercurile reacționare din Statele Unite ale Americii folosesc presa, radioul, toate mijloacele de propagandă, pentru ațîțarea isteriei războinice, prezentînd totodată politica Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze și a țărilor de democrație populară ca o politică agresivă.

Cui nu-i este clar că imperialiștii din S.U.A. și slugile lor plătite fac zgomot despre pretinsa agresivitate și pretinsul spirit încoincilant al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări democrate pentru a justifica în fața opiniei publice din țările lor pregătirea de către imperialiști a unui nou război?

Această propagandă este dusă în special pentru a justifica creșterea impozitelor percepute de la oamenii muncii, care sînt folosite pentru cursa înarmărilor, ceea ce asigură monopolurilor capitaliste profituri uriașe.

Numeroși oameni politici din S.U.A. și alte state încearcă să sugereze popoarelor din țările lor că nu se poate ajunge la o înțelegere cu statele lagărului socialist, că cu ele trebuie să se discute numai „de pe poziții de forță". Ei și-au imaginat că prin intimidări și șantaj își pot atinge scopul. Or, dacă asemenea procedee mai influențează încă pe unii oameni de stat cu nervii slabi din țările vest-europene, ele sînt cu totul neputincioase în relațiile cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară.

Toată lumea știe că Uniunea Sovietică nu se teme nicidecum și nu se teme de amenințări. Toți își amintesc cum în perioada care a precedat celui de al doilea război mondial numeroși oameni politici din Europa occidentală și America își închipuiau că politica noastră de pace este o consecință a slăbiciunii. În anii celui de al doilea război mondial întreaga lume s-a convins de forța și puterea Țării Socialismului. Poporul nostru este cu atît mai încrezător în forțele sale, acum cînd puterea Uniunii Sovietice a crescut nemăsurat.

Trebuie să avem de asemenea în vedere că în lume raportul de forțe s-a schimbat radical în perioada de după război. Marea Republică Populară Chineză a devenit un stat puternic. Pe zi ce trece se întăresc Republica Populară Polonă și celelalte țări de democrație populară. Forțele socialismului și democrației sînt mai puternice decît forțele agresorilor imperialiști.

Numai aventurierii pot să nu țină seama de aceasta. Nu încape îndoială că dacă imperialiștii vor dezlănțui un nou război mondial, el se va termina cu falimentul întregului sistem capitalist mondial. Popoarele țărilor lagărului socialist urmăresc cu vigilență uneltirile agresorilor imperialiști, își strîng și mai mult rîndurile, întăresc unitatea în lupta pentru pace, pentru socialism. Ele dezvoltă neîncetat economia națională, acordînd o atenție deosebită dezvoltării industriei grele. Aceasta este o garanție de nădejde a libertății și independenței țărilor noastre.

Noi, oamenii sovietici, știm din propria experiență cît de grea a fost lupta pentru industrializare. Industria grea este temelia independenței economice naționale și a capacității de apărare invincibilă a țării, izvorul principal al dezvoltării industriei ușoare și a agriculturii, izvorul ridicării neîncetate a bunăstării poporului. În această privință ne-am călăuzit întotdeauna și ne călăuzim după învățătura marelui Lenin care spunea că „marea industrie mecanizată și introducerea ei în agricultură constituie singura bază economică a socialismului, singura bază a luptei cu succes pentru eliberarea omenirii de sub jugul capitalului".

Dragi tovarăși și prieteni!

Popoarele țărilor noastre au dus în trecut o luptă comună împotriva dușmanului comun — absolutismul țarist, împotriva moșierilor și capitaliștilor ruși și polonezi, pentru eliberare socială. Ele au luptat împreună împotriva fascismului german. În perioada de după război, de zece ani, noi pășim cot la cot cu încredere pe calea construirii unei vieți noi, socialiste. Aproape cu 30 de ani în urmă într-o scrisoare adresată muncitorilor din Donbas, Felix Dzerjinski, marele fiu al poporului polonez, discipol și tovarăș de luptă al lui Lenin, cavaler neînfricat al revoluției, vorbind despre destinele Poloniei visa să vadă „o Polonie socialistă, liberă și independentă de puterile capitaliste, puternică prin alianța cu Uniunea Republicilor Sovietice". Acest vis a fost tradus în viață.

Astăzi, sărbătorind cea de 10-a aniversare de la semnarea tratatului polono-sovietic, ne exprimăm convingerea fermă că prietenia, asistența mutuală și colaborarea frățească dintre Republica Populară Polonă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste vor crește și se vor întări neîncetat spre binele și fericirea popoarelor noastre.

Pășim împreună pe calea luminată, spre un țel unic. Învățătura nemuritoare a nemuritorului Lenin luminează ca un far nestins calea luptei pentru socialism.

Să crească și să se întărească puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și polonez!

Trăiască poporul frate polonez!

Trăiască Republica Populară Polonă!

Trăiască Partidul Muncitoresc Unit Polonez, care duce poporul polonez pe calea luminoasă a construirii socialismului!

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov a fost subliniată în repetate rînduri de aplauze furtunoase.

Lucrările conferinței de la Bandung

— Declarația lui Fam Van Dong —

BANDUNG 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 aprilie, delegația Republicii Democrate Vietnam la conferința țărilor Asiei și Africii a dat publicității o declarație care a fost difuzată participanților la conferință de către șeful delegației, Fam Van Dong.

În declarația sa, Fam Van Dong subliniază însemnătatea istorică a conferinței și arată că ea oglindește „aspirațiile și voința popoarelor din Asia spre pace".

„Țările din Asia și Africa, a arătat șeful delegației R. D. Vietnam, dispun de resurse uriașe, suficiente pentru a asigura popoarelor lor o viață fericită și îmbelșugată. Însă în decursul veacurilor, popoarele din Asia și Africa au avut de suferit de pe urma colonialismului.

Colonialismul a avut ca urmare faptul că țările noastre au fost transformate în țări coloniale și semicoloniale, în țări lipsite de orice privilegiu, de dreptul la autodeterminare și de un loc bine determinat în rîndul celorlalte națiuni".

După cel de al doilea război mondial popoarele Asiei și Africii s-au trezit însă și de acest lucru trebuie să țină seama toată lumea. „În procesul unei lupte îndelungate și grele, țările asiatice și africane și-au recăpătat sau își recapătă independența națională, suveranitatea națională și integritatea teritorială.

Sînt aci reprezentanți a diferite sisteme sociale și a diferite concepții asupra lumii. Această deosebire scoate cu atît mai mult în evidență sentimentele noastre comune, năzuința popoarelor și a guvernelor țărilor noastre spre pace și independență. Aceste sentimente comune ne-au adus aci. Conferința noastră este o expresie a coexistenței pașnice a țărilor asiatice și africane și a hotărîrii de a lucra în comun în condițiile coexistenței pașnice".

Subliniind că această conferință va trebui să rezolve foarte multe probleme complexe, Fam Van Dong a explicat poziția poporului și guvernului Republicii Democrate Vietnam într-o serie de probleme. El a subliniat că poporul vietnamez care a îndurat grozăviile unui război de 15 ani, luptă cu hotărîre, ca și celelalte popoare din Asia și Africa, împotriva oricăror complouri militare, împotriva pactelor militare agresive, împotriva războiului atomic, pentru interzicerea producției și distrugerea tuturor stocurilor de bombe atomice și cu hidrogen și sprijină în întregime folosirea energiei atomice în scopuri pașnice pentru ridicarea nivelului material și cultural al popoarelor.

Poporul vietnamez cere lichidarea completă a sistemului colonial și a rasismului în întreaga Asie și Africă, precum și în întreaga lume și stăruie asupra retragerii complecte a tuturor trupelor străine din Asia și Africa.

Declarația îndeamnă la stabilirea celor mai strînse relații între toate țările Asiei și Africii pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice proclamate de Nehru și Ciu En-lai.

În declarația lui Fam Van Dong se arată în continuare că după încheierea acordului de la Geneva „lupta din Vietnam a intrat într-o fază nouă, al cărei scop este aplicarea din toate punctele de vedere a acordului de armistițiu, întărirea păcii, obținerea unității, independenței și democrației în întreaga țară".

Guvernul Republicii Democrate Vietnam intenționează să aplice în întregime prevederile acordurilor de la Geneva inclusiv stipulația cu privire la ținerea de alegeri generale. El dorește stabilirea de relații prietenești cu toate țările Asiei și Africii, inclusiv cu guvernele din Laos și Cambodgia, care de asemenea au datoria să îndeplinească prevederile acordului de la Geneva.

„În ceea ce privește Franța, guvernul Republicii Democrate Vietnam este gata să restabilească cu ea relații diplomatice și culturale, pe baza respectării suveranității Republicii Democrate Vietnam și pe baza principiilor egalității și avantajului reciproc".

Imediat după restabilirea păcii în Indochina, imperialiștii agresivi, care au pus la cale continuarea și extinderea războiului din Indochina, au încercat însă să organizeze un bloc militar îndreptat împotriva acordului de la Geneva, bloc din care să facă parte Vietnamul de sud, Cambodgia și Laosul.

Aceste acțiuni ale imperialiștilor, se arată în declarație, primesc însă o ripostă hotărîtă din partea poporului vietnamez care este ferm hotărît să preîntîmpine înfăptuirea planurilor imperialiste. „Aceasta este o luptă foarte grea, dar o luptă dreaptă pentru pace, unitate și independență, pentru înfăptuirea năzuințelor legitime ale poporului vietnamez și ale tuturor popoarelor. Iată de ce această luptă mobilizează întreaga capacitate a poporului vietnamez, iată de ce ea se bucură de simpatia tuturor popoarelor din Asia și Africa și a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume".

★

BANDUNG 21 (Agerpres). — China nouă transmite:

La 21 aprilie, șefii delegațiilor la Conferința africano-asiatică s-au întrunit din nou într-o ședință închisă.

În comunicatul dat publicității după ședință se spune că joi 21 aprilie 1955, șefii delegațiilor au ținut cea de a treia și a patra ședință. Șefii delegațiilor au încheiat discutarea problemelor Palestinei și auto-determinării. La ședință s-a luat de asemenea în discuție problema rasială, precum și problema popoarelor dependente din Irianul de Vest, Algeria, Maroc și Tunisia.

Șefii delegațiilor se vor întruni din nou vineri 22 aprilie.

BANDUNG 21 (Agerpres). — China nouă transmite:

Subcomitetul pentru problemele culturale ale conferinței țărilor Asiei și Africii s-a întrunit la 21 aprilie sub președinția lui Mohammed Yamin, ministrul indonezian al învățămîntului.

Manevrele S. U. A.

BANDUNG 21 (Agerpres). — După eșecul strategiei de politică americană de boicotare a conferinței reprezentanților celor 29 de țări din Asia și Africa întrunită la Bandung, diplomația americană a recurs la o campanie menită să împiedice ca lucrările conferinței să se desfășoare cu succes. În cea de a treia zi a conferinței a sosit la Bandung ambasadorul S.U.A. în Indonezia, H. Canning, pentru „a asista la ședințele publice ale conferinței". Prezența directă a ambasadorului american dovedește că avocaților colonialiștilor le vine din ce în ce mai greu să uneltească la conferință unde dorința de unanimitate în vederea rezolvării problemelor abordate se manifestă din ce în ce mai puternic. Prezența ambasadorului american la Bandung complectează întreaga gamă a metodelor diplomației de pe poziții de forță care a fost pusă în acțiune odată cu convocarea conferinței de la Bandung.

Ședința festivă de la Moscova

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Cu zece ani în urmă — la 21 aprilie 1954 — a fost semnat la Moscova Tratatul de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică între U.R.S.S. și Polonia.

La 20 aprilie a avut loc la Moscova o adunare festivă a reprezentanților vieții publice consacrată celei de a 10-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Polonă.

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea și a Ministerului Culturii al U.R.S.S., în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor s-au întrunit fruntași în producție din uzinele și fabricile din capitală, cunoscuți oameni de știință, scriitori, artiști plastici, reprezentanți ai armatei sovietice, elevi și studenți. La adunare au participat șefii unei serii de ambasade acreditați la Moscova. În prezidiul adunării festive au luat loc conducătorii partidului și guvernului — tovarășii N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov; vicepreședinții Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.: A. N. Kosîghin, V. A. Malîșev, I. F. Tevosian, M. V. Hrunicev; A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.; A. N. Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L.; N. G. Palgunov, conducătorul agenției TASS: D. T. Șepilov, redactorul șef al ziarului „Pravda"; I. V. Kapitonov, secretar al Comitetului din Moscova al P.C.U.S.; E. A. Furțeva, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S.; A. P. Volkov, președintele Comitetului Executiv regional Moscova; M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Moscova; locțiitorii de miniștri ai U.R.S.S.: A. A. Gromîko, V. A. Zorin, S. V. Kaftanov, M. V. Zimianin, șeful secției a 4-a europene din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. I. Denisov, președintele conducerii V.O.K.S.-ului; N. V. Popova, președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice și secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică; activiști cu munci de răspundere ai organizațiilor de partid, comsomoliste, sindicale și obștești din orașul Moscova și regiunea Moscova. În prezidiul adunării au luat de asemenea loc membrii delegației guvernamentale a Republicii Populare Polone: J. Cyrankiewicz, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone; F. Mazur, membru în Biroul Politic și secretar al C.C al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; general-colonel E. Bordzilowski, șeful statului major general al armatei poloneze și locțiitor al ministrului Apărării Naționale al Republicii Populare Polone; E. Albrecht, membru în Consiliul de stat al Republicii Populare Polone și președinte al Radei Narodowe a orașului Varșovia; prof. S. Zolkiewski, membru în Prezidiul Academiei de Științe a R. P. Polone și deputat în Seim; S. Wasilkowska, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Polonă și deputat în Seim; W. Lewikowski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.; delegația sindicatelor poloneze în frunte cu B. Marks, delegația oamenilor de cultură și militanți pe tărîm social din Polonia în frunte cu A. Juszkewicz.

L. N. Soloviev, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a rostit cuvîntul de deschidere și a declarat adunarea deschisă.

A prezentat apoi un raport N. A. Mihailov, Ministrul Culturii al U.R.S.S.

A luat de asemenea cuvîntul J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, întîmpinat cu căldură de asistență, care a rostit o cuvîntare emoționantă.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului japonez

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat în presă, la 4 aprilie, Guvernul Sovietic, prin intermediul reprezentantului său la Tokio, a declarat Guvernului Japonez că pentru ducerea tratativelor sovieto-japoneze este indicat să se aleagă una din capitalele țărilor direct interesate și anume Tokio sau Moscova.

După cum s-a aflat, la 8 aprilie, ambasadorul japonez Savada, a remis reprezentantului sovietic la O.N.U., A. A. Sobolev, o notă de răspuns, în care Guvernul Japonez declară că ar dori ca locul tratativelor să fie în afara Japoniei și Uniunii Sovietice și în legătură cu aceasta propune din nou să se aleagă ca loc de tratative New Yorkul.

La 18 aprilie, A. A. Sobolev a remis ambasadorului Savada, observatorul japonez pe lîngă O.N.U., o notă de răspuns în care este reafirmată declarația Guvernului Sovietic din 4 aprilie, că ar fi indicat ca tratativele sus amintite să aibă loc la Tokio sau la Moscova, adică într-una din capitalele țărilor interesate.

În continuare în nota sovietică se spune că Guvernul Sovietic, ținînd seama de dorința Guvernului Japonez de a duce tratative în afara hotarelor Japoniei și Uniunii Sovietice și avînd în vedere declarația primului ministru, dl. Hatoyama, din [illegible] aprilie cu privire la posibilitatea ținerii tratativelor la Geneva, Guvernul Sovietic este gata să accepte ca tratativele sovieto-japoneze să aibă loc la Geneva sau la Londra.

Răspunsul guvernului japonez la sus amintita notă nu a fost încă primit.

Nota guvernului R. Cehoslovace adresată guvernului S. U. A.

PRAGA 21 (Agerpres).—CETEKA transmite: La 19 aprilie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace a remis ambasadei S.U.A. la Praga o notă în care se spune printre altele:

Guvernul Republicii Cehoslovace consideră necesar să atragă atenția guvernului Statelor Unite ale Americii asupra faptului că în ciuda relațiilor diplomatice normale existente între țările noastre guvernul S.U.A. și organele sale continuă să desfășoare o activitate dușmănoasă împotriva Republicii Cehoslovace. În notă se amintește că organele oficiale ale S.U.A. au organizat trimiterea de baloane cu manifeste provocatoare în Cehoslovacia și în celelalte țări de democrație populară.

Răspunderea guvernului Statelor Unite ale Americii pentru această campanie de subminare care constituie o încercare de amestec în afacerile interne ale Cehoslovaciei și pentru încălcarea sistematică a integrității teritoriale a Republicii Cehoslovace este de netăgăduit, iar indignarea poporului cehoslovac și a opiniei publice mondiale democrate în legătură cu metodele de subminare pe care guvernul Statelor Unite le folosește în relațiile internaționale, este mai mult decît întemeiată.

Guvernul Cehoslovaciei cere guvernului Statelor Unite ale Americii ca, în conformitate cu normele dreptului internațional, în interesul slăbirii încordării internaționale și al îmbunătățirii colaborării internaționale, să înceteze activitatea dușmănoasă împotriva Cehoslovaciei, împotriva libertății și independenței ei și ca în relațiile cu Cehoslovacia el să se călăuzească după principiile coexistenței pașnice.

Azi, începe conferința de la Leipzig

PARIS 21 (Agerpres). — TASS transmite: — Comitetul național francez pentru pregătirea Conferinței reprezentanților oamenilor muncii și ai sindicatelor din țările Europei, care se deschide la 22 aprilie la Leipzig, a dat publicității un comunicat în care arată că clasa muncitoare din Franța va fi reprezentată la această conferință de 120 de delegați, membri ai sindicatelor afiliate Confederației Generale a Muncii, Confederației Franceze a muncitorilor creștini și organizației sindicale „Force Ouvriere".

Comunicatul subliniază că trimiterea unei delegații unice constituie o victorie pe calea spre unitatea de acțiune a oamenilor muncii în lupta pentru satisfacerea revendicărilor lor legitime, pentru pace și dreptate, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Această victorie, se spune în comunicat, trebuie să ducă la noi succese, mai mari și importante, ale clasei muncitoare.

La 20 aprilie, delegații francezi au plecat spre Leipzig.

Interviul acordat de președintele Iugoslaviei, Tito unui ziar belgian

BRUXELLES 21 (Agerpres). — TASS După cum transmite agenția France Presse, la 20 aprilie, ziarul „Peuple", organ al partidului socialist, a publicat interviul pe care președintele Iugoslaviei Tito, l-a acordat directorului politic al ziarului.

Tito a declarat între altele că „cel mai mare pericol care ne amenință, este scindarea lumii în blocuri". După părerea lui Tito unicul mijloc de a sprijini pacea este „o politică activă de liniștire, care trebuie să ducă la coexistență. Baza necesară a coexistenței nu poate fi decît interzicerea oricărui amestec în treburile interne ale altor state pentru a se obține colaborarea economică, socială și culturală pe plan mondial".

„Dacă — a declarat mareșalul Tito — o serie de state vor da zi de zi exemplu de coexistență, aceasta va constitui o acțiune în interesul unei păci adevărate".

Mareșalul Tito a declarat în continuare, că este necesar ca „propunerea președintelui Eisenhower din 24 martie — sprijinită de mareșalul Bulganin — în care se recomandă convocarea unei conferințe a celor patru puteri, să fie tradusă în viață cît mai repede cu putință". Ar fi zadarnic — a spus mareșalul Tito — „să se discute problemele dezarmării, dacă problemele care despart cele două blocuri nu vor fi reglementate pe cale pașnică".

Referindu-se la problema unificării Germaniei, șeful statului iugoslav a declarat că este necesar „să se dea poporului german posibilitatea de a-și spune cuvîntul". El va găsi desigur „o formă proprie de democrație, care, poate nu va fi pur occidentală sau pur răsăriteană".

Cînd departamentul de stat se grăbește...

BERLIN 21 (Agerpres).

La 20 aprilie înaltul comisar american din Germania occidentală, Conant, a depus la Bonn, din însărcinarea guvernului S.U.A. instrumentele de ratificare ale acordului cu privire la așa-zisa încetare a statutului de ocupație al trupelor străine în Germania occidentală (unul din acordurile semnate la Paris). În același timp, guvernul federal al Germaniei occidentale a depus instrumentele de ratificare ale aceluiași acord.

Această acțiune a autorităților americane este calificată de majoritatea ziarelor vest-germane, așa cum subliniază și ziarul „General Anzeiger", „ca un demers neașteptat al S.U.A." legat de încheierea cu succes a tratativelor sovieto-austriece și de recenta propunere a guvernului sovietic cu privire la convocarea unei conferințe a celor patru puteri, cu participarea Austriei, pentru examinarea problemei referitoare la încheierea tratatului de stat cu Austria.

După cum se știe, desfășurarea favorabilă a tratativelor sovieto-austriece a întărit în Germania occidentală curentul de opinie favorabil unei rezolvări similare a problemei germane, ceea ce, potrivit relatărilor ziarului „General Anzeiger", a trezit o puternică îngrijorare în cercurile guvernante americane. Guvernul american — consideră același ziar — urmărește să-i pună pe germani în fața unui fapt împlinit și să-i constrîngă pe toți acei care, îndreptîndu-și privirile spre Moscova, încearcă să întîrzie ratificarea acordurilor de la Paris".

SCURTE ȘTIRI

● Comitetul Central al Noii Ligi Democrate a Tineretului din China a hotărît să convoace o conferință a tinerilor constructori ai socialismului din R. P. Chineză. Data conferinței a fost fixată pentru 20 septembrie 1955. La conferință vor participa 1.500 de tineri și tinere din toate domeniile economiei.

● La 21 aprilie, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Pinay, a plecat pe calea aerului la Londra, în vederea unor tratative cu ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Mc Millan. După cum anunță agenția France Presse, Pinay va avea o întrevedere și cu primul ministru, Eden.

● La 19 aprilie a sosit la Londra primul ministru al Irakului, Nuri Said. Vizita la Londra a primului ministru Nuri Said, la scurtă vreme după încheierea pactului agresiv anglo-irakian, face parte din manevrele diplomatice prin care puterile occidentale caută să atragă și alte state arabe în noua alianță militară.

● Agenția Reuter anunță că, potrivit comunicatului comun dat publicității în seara zilei de 19 aprilie, muncitorii greviști și reprezentanții Asociației proprietarilor de ziare din Londra au ajuns la o înțelegere provizorie care va permite, după patru săptămîni, apariția ziarelor.

● La 19 aprilie Consiliul de securitate s-a întrunit pentru a examina plîngerea Israelului în legătură cu incidentele de pe granița israeliano-egipteană și pe linia de demarcație.

Rezumînd opinia generală a Consiliului de securitate, Sobolev a declarat că nu există necesitatea ca Consiliul să adopte hotărîri noi. În numele Consiliului de securitate el a adresat celor două părți apelul de a traduce în viață recomandările cuprinse în rezoluțiile din martie și să colaboreze sincer pentru a preîntîmpina incidentele de frontieră.

● La 20 aprilie sub președinția reprezentantului Angliei, Nutting, a avut loc ședința a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

● După cum anunță agenția France Presse, în ziua de 19 aprilie, parlamentul danez a terminat ratificarea acordurilor de la Paris în mod definitiv, cu 145 voturi contra 24.

● Între 15 și 18 aprilie a.c. la Skoder a avut loc o ședință a comisiei mixte albano-iugoslave pentru reconstruirea bornelor de frontieră pe porțiunile unde acestea au fost distruse. Comisia mixtă a examinat, într-o atmosferă de deplină înțelegere, lucrările executate pînă în momentul de față și a elaborat un program de lucru pentru continuarea și terminarea, în cursul acestui an, a lucrărilor prevăzute.

Spectacolele de azi

TEATRE: **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Îndrăgostiții; (Sala Studio): Ultima oră; **Teatrul Municipal:** Don Carlos; **Teatrul Armatei** (Sala din B-dul Magheru): Mașenka; (Sala din Calea 13 Septembrie): Avarul; **Teatrul Tineretului:** David Copperfield; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Intrigă și iubire; **Ansamblul de Estradă:** (Sala Libertatea): Miniaturi pe portativ.

CINEMATOGRAFE: **Patria:** Pagini istorice; **I. C. Frimu, Libertății, Gh. Doja, Volga:** Copiii din Hiroshima; **Republica, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Al. Popov:** Doi acri de pămînt; **Vasile Roaită, Moșilor, 1 Mai:** Directorul nostru și Pui de șoimi; **Maxim Gorki, București:** Lenin în Octombrie; **Tineretului:** Ceapaev; **Timpuri Noi:** Agresiunea fascistă de la Berna, Noutățile zilei, Actualitatea în imagini, Scaunul magic, Meciurile de fotbal Uniunea Sovietică — R. P. Ungară; **Unirea:** Stilul; **Lumina:** Marea aventură; **Victoria:** Cel [illegible] **Cultural:** Caut o nevastă; **8 Martie:** Dama cu camelii; **C. David:** Mascarada; **Al. Sahia:** Atenție! Bandiți!; **Flacăra:** Chemarea destinului; **T. Vladimirescu:** De doi bani speranță; **Aurel Vlaicu:** [illegible] vals vienez; **Arta:** Din Argentina în Mexic; **Popular:** Marile speranțe; **M. Eminescu:** Prieteni dincioși; **Miorița:** Expresul de Nürnberg și Gelsomina bat-o vina; **23 August:** Ospățul lui Baltazar; **Donca Simo:** Scanderbeg; **Ilie Pintilie:** Roma, orele 11; **8 Mai:** Fanfan la Tulipe; **N. Bălcescu:** Scăpat din ghiarele demonului; **Gh. Coșbuc:** Cazul dr. Wagner; **Olga Bancic:** Comedianții; **Rahova:** Jucătorul de rezervă; **Boleslaw Bierut:** Cel din Kronstadt și [illegible] teci primejdioase; **Munca:** Aventurile vasului [illegible] gatir.

La cinematografele **Patria, Republica, București, Elena Pavel, Victoria, 1 Mai, Timpuri Noi și V**[illegible] programul cuprinde și complectarea — în ediție specială — „Agresiunea fascistă de la Berna".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel 7.66.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".